

Cronicile copilăriei

ISSN 2668-7690
ISSN-L 2668-7690

*Să nu lășăm cuvintele nici să doarmă, nici să amortească,
nici să zacă, nici să moară. Ele sunt comoara noastră de
mare avuție.*

Tudor Arghezi

Cuprins

Activitățile școlii	3
Spectacolul sărbătorilor de primăvară, prof. Alina Popa	3
Ofer cu drag un măștișor!, prof. Elena Fedor	5
Școala de altădată, prof. Gina Dima	6
Este primăvară!, prof. Daniela Agafiței	11
Luna lui Măștișor, prof. Manuela Georgescu	12
Bine ai venit, Primăvară!, prof. Gabriela Maciac	13
Expoziție de artă populară românească, prof. Alina Popa	15
Întămpinăm Crăciunul cu bucurie, prof. Marioara Dragomir	19
Mica Unire - 24 Ianuarie 1859, prof. Elena Fedor	20
Performanță școlară - Cu ei ne mândrim!	21
Măștișor pentru mama - clasa a III-a B, prof. Marioara Dragomir	26
Personaje mitologice românești, prof. Alina Popa	28
Scrisori pentru timișoreni, Horațiu Olteanu-Mihail, IV A	30
Campania Zâmbește pentru viitor, prof. Marioara Dragomir	32
Spring Is Here!, prof. Carmen Vasiliu	33
Creații literar-artistice	36
Interculturalitate	47
Eseu literar - Rolul scriitorului în societate, Daria Andreea Șerban, VI B	59
Recenzie de carte - clasa a IV-a A	60
Divertisment	64
Exemple de bună practică	66
Pagina Profesorului - lucrări metodico-științifice de specialitate, studii, eseuri	69
Motivația - factor esențial al învățării, prof. Daniela Agafiței	69
Pandemia schimbă strategia!, prof. Mariana Ciubotariu	70
Ei l-au cunoscut pe Eminescu, prof. Marioara Dragomir	74
Rolul zincului în organism, prof. Mirela Valentina Truță	75
Publicistica lui Eminescu - apărarea drepturilor istorice asupra Basarabiei, prof. Carmen Țilivea	77
English, a Passepout For The Whole World, prof. Carmen Vasiliu	79
Stimularea creativității - un demers didactic complex, prof. Daniela Agafiței	81
Why Not?, prof. Carmen Vasiliu	83

Spectacolul sărbătorilor de primăvară prof. Alina Popa

Clasa a VI-a B a desfășurat la începutul lunii martie activitatea online *Expoziția sărbătorilor de primăvară*. Elevii au confecționat măștișoare și felicitări pentru mămici

sau bunici, cu multă dragoste, îndemânare și creativitate, sau au prezentat tradițiile și obiceiurile asociate cu sărbătorile specifice anotimpului primăvara.

Adriana Dan

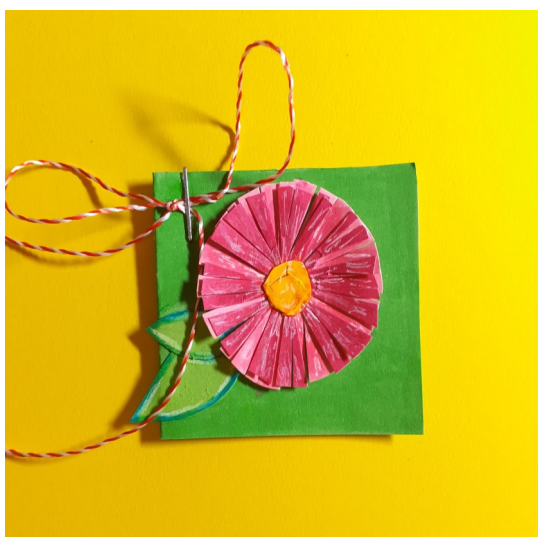
Selen Accoium

Alexandru Trofimov

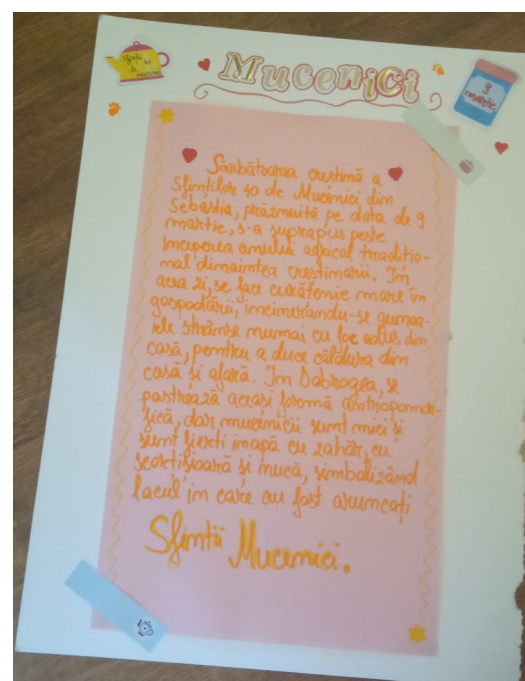

Livia Baciu

Aurora Dicu

Patrisia Sîrbu
și
Luana Turcu

Ofer cu drag un mărtișor!

clasa pregătitoare B
prof. coord. Elena Fedor

Ofer cu drag, un mărtișor!
Cls. Preg. B

Școala de altădată

prof. Gina Dima

În cadrul activității *Școala de altădată*, elevii clasei a IV-a A au realizat o serie de interviuri pentru a

afla cum arăta viața de școlar pe vremea părinților, bunicilor și chiar a străbunicilor lor.

Mă numesc **Melissa**. Eu i-am răpit mamei mele puțin timp pentru interviu.

R(Melissa): Mami, îmi poți răspunde, te rog, la câteva întrebări legate de anii tăi de școală?

Mama: Desigur!

R(Melissa): Ce însemna școala pentru tine?

Mama: Locul în care mergeam cu drag, să ne revedem colegii, să învățăm lucruri frumoase, interesante. Toți mergeam pe jos la școală, în grupuri, pe trotuare. Pe drum povesteam, făceam glume, repetam lecții.

R(Melissa): Ce activități îți plăceau cel mai mult?

Mama: Îmi plăceau activitățile sportive, înțelegi că am ales să predau educație fizică. Tot atât de mult îmi plăcea să împrumut cărți de la biblioteca școlii. Am îndrăgit poveștile din cărțile ilustrate. Nu

existau atâtea materiale informative și atrăgătoare. În vremea când eram ca tine, aflam informații din cărți și din reviste pentru copii, nu de la televizor.

R(Melissa): Ce mai era diferit?

Mama: Nu exista programul *Școala Altfel*. Însă participam la îngrijirea grădinii școlii, la curățenia în curtea școlii. Strângeam maculatură (caiete scrise, ziare, reviste citite, cartoane) pentru care primeam bani pe care-i strângeam în pușculiță. Nu știam de grijile părinților, aveam jocurile noastre pe care le jucam în fața blocului sau pe stradă, între case, până se lăsa întunericul.

R(Melissa): Mulțumesc, mami. Abia aștept să le povestesc și colegilor.

Mama: A fost o plăcere să mă întorc cu gândul la anii mei de școală.

Mă numesc **Ștefania**. Străbunica mea are 86 de ani și a făcut școala în perioada anilor 1940-1950. A făcut doar 4 clase, suficiente ca să învețe să citească, să scrie și să socotească. După cum veți observa, deși are o vârstă înaintată, își aduce aminte foarte bine de anii de școală.

R(Ștefania): Cum era la școală, bunica?

Străbunica: Școala era într-o încăpere mică, din pământ. Ne plăcea să facem școală, însă copiii erau săraci. Nu ne schimbam de haine în fiecare zi, nu ne luam gustare pentru recreație și nu aveam nici un ghiozdan de rechizite cum văd acum la tine.

R(Ștefania): Păi, pe ce scriați?

Străbunica: În locul caietului pe care scrii tu, eu aveam o tăbliță pe care zgâriam notițe cu un instrument ascuțit ca un cui.

R(Ștefania): Câți copii erați în clasă?

Străbunica: În aceeași clasă se strângeau copiii de toate vârstele deoarece era un singur învățător.

R(Ștefania): Cum era învățătorul?

Străbunica: Era foarte dur. Nu ne primea murdari la

școală. Ne controla să avem mâinile curate și încălțăminte curată.

R(Ștefania): Dacă nu știați lecția, luați notă proastă?

Străbunica: Daaa! Și în plus primeam o pedeapsă.

R(Ștefania): Ce pedeapsă?

Străbunica: Stăteam în picioare sau în genunchi pe coji de nucă. Cel mai des, primeam bătaie cu linia în palmă.

R(Ștefania): Era voie?

Străbunica: Nu se împotriva nimeni. Așa se educau copiii pe timpul meu.

R(Ștefania): Tu ai fost pedepsită vreodată?

Străbunica: Desigur! Ca orice copil, am făcut și eu boroboate. De multe ori copiii lipseau de la școală pentru că îi trimiteau părinții cu oile pe câmp. Odată am inventat că m-am înțepat în picior pe câmp ca să stau acasă.

R(Ștefania): Mulțumesc, buni! Vreau să-ți mărturisesc ceva: nu mi-ar fi plăcut să fiu școlăriță pe vremea ta.

Mă numesc **Anastasia**. Mă consider norocoasă pentru că am avut ocazia să stau de vorbă despre anii de școală cu două persoane dragi care au învățat în țări și în epoci diferite.

1. Nana mea, elevă într-un sat dobrogean în anii 1970.

R(Anastasia): Am câteva curiozități față de școala de altădată. Ce era diferit față de astăzi?

Nana: La țară se învăța *Agricultura*, disciplină de studiu, cu notă în catalog. Mai mult, mergeam în practică agricolă la strânsul recoltei. O amintire amuzantă a rămas strânsul de cărăbuși. Îmi amintesc că era o primăvară secetoasă, iar numărul de cărăbuși ar fi compromis cultura de vară și de toamnă. Neexistând insecticide ca acum, ne-au scos pe noi să-i strângem, fără mănuși.

R(Anastasia): Brrrrr! Cea mai plăcută amintire?

Nana: Serbările școlare de la sfârșit de an școlar. Toți sătenii se strâneau la Căminul Cultural să ne vadă. La început prezentam program artistic: recitam poezii, jucam piese de teatru, cântam. Eu eram dirijoarea corului. Momentul înmânării premiilor era așteptat cu multă emoție. Premiul întâi îmi aducea diplomă, coroniță și un teanc mare de cărți.

R(Anastasia): Mulțumesc, nana! Ești un exemplu pentru mine.

2) Bunica mea, elevă într-un sat din Republica Moldova în anii 1960.

R(Anastasia): Bunica, mi-ai povestit multe întâmplări din copilăria ta, însă astăzi vreau să mă ajuți să realizez un interviu despre școala de altădată.

Bunica: Eu am făcut școala în limba rusă pentru că Republica Moldova era teritoriu al U.R.S.S. Toate

manualele noastre erau scrise cu alfabetul chirilic. Abia în clasa a V-a, la franceză am învățat alfabetul latin.

R(Anastasia): Destul de greu cred! Aveați uniforme?

Bunica: Noi purtam rochițe maro cu guleraș alb și manșete albe. Deasupra aveam șorțuleț negru pe care îl schimbam cu șorțuleț alb în zile de sărbătoare.

R(Anastasia): Ce discipline ți-au plăcut?

Bunica: Mi au plăcut deopotrivă literatura și matematica. Cu plăcere îmi amintesc lecțiile de botanica. Aveam un lot experimental, o seră de legume și flori în care am învățat cultura plantelor.

R(Anastasia): Povestește, te rog, și pentru colegii mei ce făceați iarna!

Bunica: Iernile erau lungi, cu foarte multa zapada. Cei mari se dadeau cu schiuri improvizate din doage de poloboace, iar noi ne dădeam cu săniile. Faceam trenuleț din sanii și porneam la vale chiuind și țipând. Era de ajuns ca o singură sanie să se răstoarne și ajungeam într-o imensă grămadă de zăpadă.

R(Anastasia): Și despre sebari?

Bunica: Da. Mi-au plăcut serbările, dar, mai ales pregătirile pentru ele. Îmi amintesc că le-am făcut o surpriză plăcută profesorilor și părinților punând în scenă *Soacra cu trei nurori*, de Ion Creangă. Eu am jucat rolul soacrei. Am decorat scena cu lăicere, măsuța cu scăunele din lemn, candelă, lumânări pentru a reproduce cât mai bine casa țărănească din secolul al XIX-lea.

R(Anastasia): Mulțumesc, bunica! Măine te invit iarăși la povestit.

Mă numesc **Rareș**. Mama a fost foarte bucuroasă să -mi descrie uniforma sa de școlăriță.

R(Rareș): Mama, la ce vârstă ai mers la clasa pregătitoare?

Mama: Eu am început școala la 7 ani. Nu se făcea clasa pregătitoare. Copiii care terminau grupa mare la grădiniță erau înscriși în clasa întâi.

R(Rareș): Cum te îmbrăcai la școală? Mi-a arătat bunica o fotografie și mi-a zis că aveai uniformă.

Mama: Fetele se îmbrăcau cu sarafan pepit albastru cu alb și șorțuleț albastru. Pe cap purtau bentițe albe. Băieții purtau pantalon și sacou bleumarin,

cămașă pepită și șapcă bleumarin pe cap. Toți elevii purtau matricolă.

R(Rareș): Asta chiar nu știu ce e...

Mama: Matricolele erau bucați din postav pe care erau cusute cu litere aurii numele școlii și numărul matricol, altul pentru fiecare elev. Acestea erau cusute pe mâneca uniformei. Și voi aveți număr matricol, numărul de înregistrare în documentele școlii, numai că nu-l purtați la vedere, e trecut în catalog.

R(Rareș): Mulțumesc, mama! Măine o voi întreba pe doamna învățătoare ce număr matricol am.

Sunt **David** și vă prezint interviul luat tatălui meu.

R(David): În ce perioadă ai fost elev?

Tata: În 1987 am intrat în clasa I și în 1995 am terminat clasa a VIII-a.

R(David): La ce te-ai gândit acum, când te-am întrebat despre școală?

Tata: Sincer? Mi-am amintit de mirosul puternic de gaz cu care se spăla parchetul pentru igienizare. Aveam o sală de clasă spațioasă, luminoasă. Băncile erau pentru doi elevi, cu scaun rabatabil, acoperite cu fețe de bancă.

R(David): Ce fețe aveau băncile voastre? Vesele, triste?

Tata: Era ca o față de masă, albă, care prindea de fiecare bancă. Prin rotație, fiecare elev aducea săptămânal față de bancă curată, apretată.

R(David): Înțeleg că se ținea la curățenie.

Tata: Elevii din clasă făceau de serviciu prin rotație. Ștergeau tabla cu buretele ud, pregăteau creta, udau florile din ghivece, strângeau hârtiile din clasă. Voi nu aveți elevi de serviciu?

R(David): În condiții de pandemie, nu. Preferăm să ieșim în curtea școlii cât timp se aerisește sala de clasă. La sfârșitul orelor avem grijă să nu lăsăm hârtii în bancă sau pe jos.

Școala de altădată în imagini

Rareș Barsan

În vizită la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie

Melissa Koseoglu

Școala de altădată
Horațiu Olteanu-Mihail

Școala de altădată
David Baban

Secvență din vizita la muzeu

Daniela-Ioana Manea
clasa a IV-a A
prof. coord. Gina Dima

Salut, prieteni! Vă voi povesti experiența pe care am avut-o împreună cu colegii mei la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie.

La ultimul etaj, este amenajată o expoziție despre comunism. Dacă nu știți, este epoca în care s-au născut și au crescut părinții noștri.

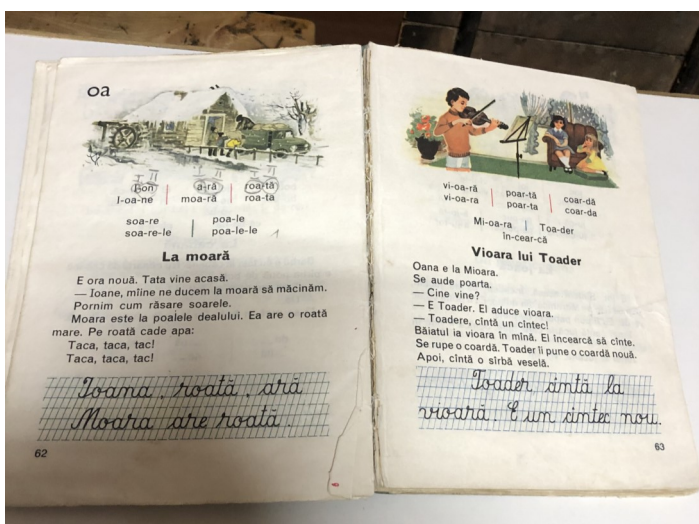
În prima încăpere, am văzut o celulă din închisoarea în care erau închiși oamenii care nu acceptau regulile comunismului. Manechinele îmbrăcate în costume de deținuți aveau în mână târnăcoape cu care săpau în piatră. Am înțeles că deținuții erau supuși la munci grele pentru a săpa un canal care să lege Dunărea de Marea Neagră. Condițiile din închisoare erau crunte: dormeau pe

nisipul rece, aveau haine destul de subțiri, le era frig și dormeau sub cerul liber, mâncau foarte puțin și nu primeau îngrijiri medicale.

Nu pot uita lista lungă cu numele oamenilor decedați în anii 1950 în închisoare.

În următoarea sală, sunt expuse vestimentații școlare de care nici nu știam: șorțulețe și sarafane pe care le purtau mamele noastre la școală. Da, au devenit istorie și anii de școală ai părinților. Am văzut și băncile de altădată, penarul din lemn și clasicul abecedar. Erau expuse chiar și jocuri pe care le jucau copiii în timpul liber.

Vă invit să vizitați expoziția! Noi am învățat lucruri noi.

La pas prin orașul vechi

Ariana-Maria Chirea
clasa a IV-a A
prof. coord. Gina Dima

Bună!

Am plăcerea să vă povestesc despre excursia noastră în zona peninsulară a orașului Constanța. Ne-am ales două zile pe care prognoza meteo le anunța călduroase. De ce două zile? vă întrebați. Deoarece ne-am împărțit în două grupe ca să putem vizita și Muzeul de Istorie Națională și Arheologie.

Eu și Dana, colega mea de bancă, ne-am ales ziua de joi. Neinspirate, spunem acum, pentru că frigul și vântul ne-au cam grăbit pașii. Înainte de toate, ne-am dus să explorăm zona. Doamna Olteanu ne-a dat un set de hărți pe care am însemnat traseul parcurs precum și clădirile din legenda hărții. Am urmărit clădirile care au inscripția Monument istoric. În clasă, doamna învățătoare ne-a explicat codul scris pe fiecare plăcuță.

Am văzut multe clădiri vechi, cu camere înalte

și cu balcoane. Ne-au impresionat Casa cu Lei și Cazinoul. Am descoperit mansarda unde a locuit poetul Mihai Eminescu când ne-a vizitat orașul. Am făcut multe fotografii cu colegii.

După plimbare, am vizitat muzeul, care, după părerea mea, a fost cel mai interesant lucru văzut în acea zi. În camera Tezaurului am descoperit cele mai prețioase descoperiri arheologice făcute în anii în care s-au construit clădirile pe care tocmai le văzusem.

Ne-am amintit că istoria se scrie după izvoare istorice scrise și nescrise. Pe mine m-au impresionat amforele din lut, care au fost reconstituite din bucăți găsite în stare avansată de degradare.

A fost o experiență de neuitat!

Voi reveni cu continuare, deoarece am acceptat provocarea de a participa la activitatea *Monument, cine ești?*

Luna lui Mărțișor prof. Manuela Georgescu

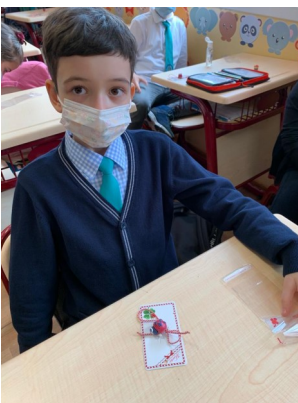
Elevii clasei a III-a A s-au bucurat de sosirea primăverii și, în spiritul primei luni a acestui anotimp al renașterii, au pregătit cele mai frumoase mărțișoare.

Bine ai venit, Primăvară!

prof. Gabriela Maciac

Expoziție de artă populară românească prof. Alina Popa

Chiar dacă nu pot merge fizic la școală, elevii clasei a V-a B dovedesc zilnic că sunt implicați în activitățile școlii și dornici să descopere și să învețe mereu lucruri noi.

În luna februarie, ei au organizat o expoziție online de artă populară românească. Cum au reușit acest lucru? În primul rând, au cerut ajutorul părinților și al bunicii pentru a găsi în casa fiecăruia un obiect caracteristic artei populare

românești: obiecte ceramice (vase, vaze, farfurii), ștergere cusute cu motive decorative specifice, obiecte vestimentare (ie, bundiță, opinci, năframă). Copiii au avut surpriza să descopere în casele lor adevărate comori artizanale inestimabile, moștenite din generație în generație.

Fiecărei fotografii incluse în expoziție copiii i-au asociat și o scurtă descriere a obiectului respectiv.

Cosmin Rizu-Preduț:

Acest **castron din lut** cu motive florale l-am găsit la bunicul meu acasă. Bunicul mi-a povestit că l-a cumpărat din localitatea Horezu, din Oltenia, de la un târg care se organizează din 1971, și mi-a spus că obiectele create de meșterii din acea zonă sunt foarte apreciate.

Andrei Iamandi:

Acest **ștergar** popular provine din zona Dobrogei și este o țesătură de borangic cusută manual de către țărăncile din această zonă a țării. La capete are o dantelă făcută și aceasta tot manual.

Eu am acest ștergar de la străbunica maternă. El se folosește la împodobirea caselor la țară, a camerelor.

Ștergarul are o vechime de peste 70 de ani.

Arina Gobeajă:

Aceasta este o **oală tradițională** din Marginea, Bucovina. Este făcută din ceramică neagră pictată cu modele decorative, fiind folosită la facerea sarmalelor și a laptelui. Se presupune că la Marginea, olăritul a început acum 300 de ani. Această frumoasă meserie se transmite din tată în fiu, se învață de la o vârstă fragedă (7–8 ani) și ucenicia durează aproximativ patru ani. De obicei, băieții sunt cei care o practică.

Sunt patru elemente naturale care contribuie la obținerea ceramicii negre: pământ, apă, aer și foc. Principalele obiecte fabricate sunt: oale pentru gătit, farfurii, căni, castroane și vase decorative pentru flori.

Femeile au un rol important în procesul de fabricare a ceramicii: după ce vasele sunt modelate la roată, ele sculptează și decorează obiectele din lut.

Andrei Rachieru:

Dintre obiectele de artă lăuate de bunicii mei, cu o vechime foarte mare, pot să enumăr câteva:

Fusul - obiect din lemn, pe care bunica mea îl folosea la răsucirea firului și pe care se înfășoară firul pe măsură ce este tors, având forma unui bețișor lung și subțire, îngroșat la mijloc, cu capătul de sus ascuțit și cel de jos rotunjit și înțepenit într-o roțiță.

Suveica - o piesă tot din lemn folosită la războiul de țesut, de formă lunguiață, care servește la introducerea firului de bătătură în rostul urzelii.

Obiecte din ceramică - cană și castron, cu modele florale ce au fost lucrate manual, arse în cuptoare

speciale și smălțuite.

Linguri de lemn - pe care bunica le folosea atât la amestecat mâncarea, cât și la mâncat cu ele.

Fierul de călcat cu jar - era confecționat din fier și avea o închizătoare și un mâner masiv. În el se puneau cărbuni încinși, se lăsa să se încingă și apoi se călcau hainele. Acesta avea totuși numeroase inconveniente: jarul cădea pe material de multe ori, iar scânteile săreau, rănind persoana care se folosea de el.

În timpuri în care spiritul tradițiilor românești este tot mai greu de menținut, fiecare dintre noi poate aduce un omagiu simplității și bogăției tradiționale, păstrând în casă o fărâcă din munca și creativitatea artizanilor.

David Opriță:

Războiul de țesut este o mașină de lucru utilizată la fabricarea țesăturilor din fibre textile, ce a apărut încă din mileniul al VI-lea î.Hr., reprezentând una dintre cele mai vechi invenții ale omului.

O astfel de mașină a avut și străbunica mea, moștenire de la părinții ei, și realiza cu ea

covorașe pentru tot satul, dar și pentru satele dimprejur, fiind singura din zonă care avea un astfel de obiect.

Covorașele făcute de ea erau simple dar multicolore, specifice celor făcute cu un război simplu de țesut, și sunt folosite și în ziua de azi de oamenii din sat, mai cu seamă în ultima perioadă, când oamenii au regăsit frumosul în tradițional.

Ana Ioica:

Farfuria de lut negru provine din zona Gura Humorului. O poți folosi la mâncat sau ca obiect decorativ. Este un obiect artizanal frumos, dar și scump.

Marcus Jităreanu:

Ileana a fost un nume foarte popular printre femeile secolului al XIX-lea, dar a fost și numele **mașinii de cusut** fabricate la Cugir între 1959-1960.

Fiind cea mai vândută între senele sale: "Casnica Super", "Sanda", "Iris" și "Veronica", fiind o mașină „simplă, dar robustă”, așa cum era publicată în ziar, a fost achiziționată și de străbunica mea. Incorporată

într-o măsuță de lemn cu două sertare laterale, susținută de două picioare în fier, cu o pedală în mijloc și o roată în lateral învârtind o centură, pune în funcțiune acul, cu care odată străbunica, apoi bunica își coseau diversele țesături din gospodărie.

Aceasta a fost dăruită la rândul ei mamei mele, care spre deosebire de predecesoarele ei, o folosește ca piesă de mobilier și doar ca o amintire de familie.

Eduard Țăranu:

Opinca este un tip tradițional de încălțăminte din vestimentația românească din cele mai vechi timpuri. Opincile sunt confecționate dintr-o bucată dreptunghiulară de piele, strânsă pe picior cu ajutorul șireturilor (tot din piele). Opincile nu doar că erau parte integrantă a costumelor populare.

Opincile, încălțări moștenite de la daci, se purtau la țară. Azi, opincile au ajuns obiecte de muzeu sau „souvenir-uri” pentru turiștii străini. Spre

deosebire de ciubote, cizme, pantofi, ghete, opincile sunt comune și femeilor și bărbaților.

Și alte popoare vecine, la costumul popular tradițional, poartă opinci: albanezii, muntenegrenii, macedonenii, sârbii, croații, bulgarii. Inșă opincile purtate de români erau unice prin modul cum se confecționau. Așa numita „opinca românească” era diferită. Doar pe partea exterioară a opincii prezintă îngurzire (încrețire). Din acest motiv opinca apare asimetrică.

Claudiu Găman:

Clopul este o parte binecunoscută a costumului popular bărbătesc, fiind purtat

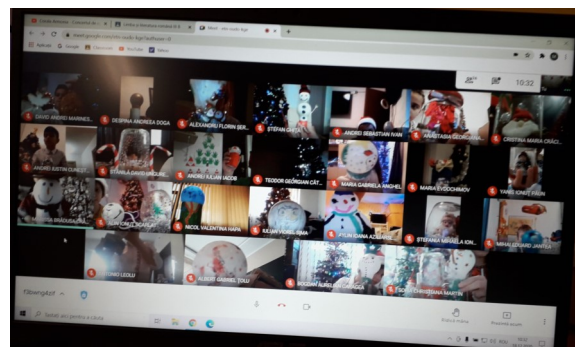
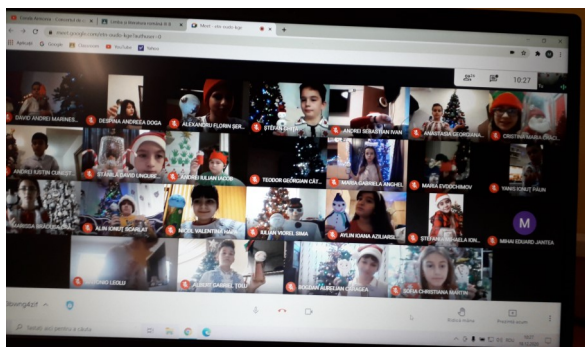
de băieți sau de bărbați de orice vârstă. Clopul simbolizează puterea. El este foarte popular mai ales în Maramureș.

Întâmpinăm Crăciunul cu bucurie prof. Marioara Dragomir

Copiii din clasa a III-a B au întâmpinat Crăciunul în anul 2020 cu mare bucurie, ca întotdeauna. Pentru că serbările tradiționale nu au putut avea loc în acest an, zâmbetele, urările și

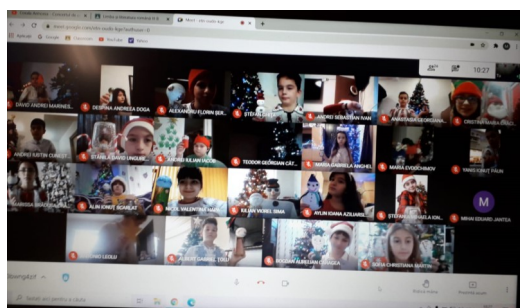
colindele au fost împărțite printr-o întâlnire online a micuților, dar și prin fotografii, machete și colaje care au reunit sufletele în prag de mare sărbătoare.

La mulți ani, clasa a III-a B!

David Marinescu
Podoabă Crăciun

Mica Unire - 24 Ianuarie 1859

prof. coord. Elena Fedor

Clasa pregătitoare B a sărbătorit, pe 24 ianuarie 2021, 162 de ani de la momentul istoric al Micii Uniri.

Cu ei ne mândrim!

Chiar dacă ne aflăm într-o perioadă în care majoritatea olimpiadelor și concursurilor școlare nu se pot desfășura, elevii școlii noastre dovedesc - ca întotdeauna - că se numără printre cei mai buni. Îi

felicitim pe cei care au reprezentat cu cinste școala noastră și le urăm succes celor care urmează să participe la alte competiții școlare aprobate de instituțiile abilitate.

Numele și prenumele elevului	clasa	Concursul	Premiul obținut	Profesor coordonator
Hagi Ioana	a VIII-a A	Olimpiada de Lingvistică (COL 2021), etapa națională	mențiune	Popa Alina
Șerban Daria	a VI-a B	Olimpiada de Lingvistică (COL 2021), etapa națională	mențiune	Popa Alina
Rafte Karina	a VI-a B	Concursul regional „Mari români”, ediția a V-a, Galați, CAER 2020 - poziția 818	premiu special	Popa Alina
Flitman Maayan	a VIII-a B	Concursul județean „Pe alea domnului Hasdeu”	III	Daniela Agafiței
Neagu Eva Maria	a VIII-a B	Concursul județean „Pe alea domnului Hasdeu”	mențiune	Daniela Agafiței
Manu Moscu Elena Sorina Andreea	a VI-a A	Concurs eseuri „Ziua Națională a României”, în cadrul proiectului județean „Istoria - lecții de viață”	I	Țilivea Carmen
Burcan Vlad Andrei	a VII-a A	Concurs eseuri „Ziua Națională a României”, în cadrul proiectului județean „Istoria - lecții de viață”	mențiune	Țilivea Carmen
Roman Andreea	a V-a A	Concurs eseuri „Ziua Națională a României”, în cadrul proiectului județean „Istoria - lecții de viață”	mențiune	Țilivea Carmen
Neagu Eva	a VIII-a B	Concurs școlar tematic „Dobrogea în care trăiesc”	I	Constantinescu Lavinia Nicoleta
Flitman Maayan	a VIII-a B	Concurs școlar tematic „Dobrogea în care trăiesc”	I	Constantinescu Lavinia Nicoleta

Eroine simbol ale Războiului pentru întregirea neamului: Ecaterina Teodoroiu și Maria Zaharia

**Manu Moscu Elena Sorina Andreea, clasa a VI-a A
eseu câștigător al premiului I
prof. coord. Țilivea Carmen**

Între anii 1916 și 1918, România a participat la Primul Război Mondial. Inițial se declară între 1914 și 1916 stat neutru. Din motive politice majore, se dorește a se realiza statul unitar român, așadar în luna august a anului 1916 România declară război Imperiului Austro-Ungar, cu dorința de a reuni

Transilvania cu România. În perioada acestei campanii, statul românesc a avut parte de atacuri și din partea Bulgariei, Turciei și a Germaniei. Cu toate întâmplările anevoioase pe câmpurile de luptă, ostașii români, eroi ai acestui război, și-au îndeplinit datoria de apărare cu vitejie. Faptele

eroice au dus la atingerea scopului, Marea Unire.

Așa se face că, la data de 1 Decembrie a anului 1918, Adunarea Națională a Românilor de la Alba Iulia proclamă Unirea. Printre cei ce s-au sacrificat pentru țara noastră, enumerăm mai mulți ofițeri români cum ar fi Ioan Coravu, Grigore Ignat, Gabriel Pruncu.

Încă o chestiune de reținut este că printre eroi, se regăsesc și două eroine-simbol, care și ele și-au dat silința, dând dovadă de dedicație față de patrie. Numele lor sunt Ecaterina Teodoroiu și Maria Zaharia. "Eroina de la Jiu", născută la Vădeni, a trăit printre cei 5 frați și cele 2 surori ale ei. Urma să devină învățătoare, dar cu venirea războiului, a decis să devină asistentă medicală pe front. În toamna anului 1916, Ecaterina e cumplit șocată după moartea fratelui ei, Nicolae, printre alți ostași. Urmează atunci o decizie radicală din partea ei, și se înrolează ca soldat activ. Dovedește fermitate în lupte și în scurt timp capătă respect din partea soldaților, ofițerilor și nu numai. După un incident grav, eroina este plasată la spitalul din Iași și este vizitată de Regina Maria, ce o decorează pentru actele ei de vitejie, de asemenea este avansată la gradul de sublocotenent. Din nefericire, pe data de 22 August 1917, atunci când reintră pe front, viteaza este străpunsă de două gloanțe. Decedată la vârsta de numai 23 de ani, Ecaterina Teodoroiu va deveni una dintre cele mai cunoscute figuri feminine ce s-au sacrificat pentru România în timpul Primului Război Mondial.

Nu-i de uitat nici de copila noastră, Maria Zaharia, care se stinge din viață pe 6 August 1917, cu câteva săptămâni înaintea Ecaterinei. Ea avea vârsta fragedă de 12 ani atunci când a prins curajul să roage comandantii armatei române s-o primească printre soldați. A fost acceptată, ca și observator în nucul din livada bunicului ei. De aici a ajutat armata română, transmițând date despre mișcarea trupelor inamice. Dar în scurt timp a fost răpusă de focul inamic. În prezent, este îngropată la Mausoleul de la Mărășești, memorial și monument dedicat celor ce au luat parte la această bătălie.

Faptele acestor tinere m-au impresionat. Merită amândouă recunoștința noastră pentru că au fost printre primele ostașe de sex feminin din armata română și s-au remarcat prin deciziile luate cu atâta

curaj, prin rezistența Ecaterinei și Măriucăi la condițiile și situațiile dure, înțesate cu voința de a își ajuta țara, determinate să dea totul pentru ea și să contribuie la atingerea scopului de unire. Eforturile, sacrificiile lor au fost impresionante, efectiv considerând că erau fete, în comparație cu alți voinici. La acea vreme, femeile și tinerele nu erau privite pe front decât ca niște asistente sau surori medicale, crezându-se că sexul feminin este prea plătând sau prea sensibil pentru luptă. Impactul creat de Ecaterina Teodoroiu și Maria Zaharia au contrazis acest fel de gândire, dovedind că se pot depăși așteptările celorlalți și îndeplini mult mai multe decât și-ar fi propus anterior. Astfel, cele două tinere, au jucat un rol major în istoria Primului Război Mondial pe meleagurile românești.

Totodată trebuie să ne reamintim că fiecare ostaș în parte a contribuit la război, iar pentru cinstirea lor s-au ridicat memoriale, monumente și cimitire. Peste tot în țara noastră se regăsesc astfel de monumente. Se remarcă societatea "Cultul Eroilor", înființată de Regina Maria și Patriarhul Miron Cristea la sfârșitul Primului Război. Societatea a ajutat la comemorarea participanților la război. Societatea hotărăște ca Ziua Eroilor să fie sărbătorită de Înălțarea Domnului. Capătă astfel o aură solemnă, chiar sfântă această sărbătoare de pomenirea celor căzuți la datorie.

Sentimentele față de faptele soldaților români din război pot să difere de la o persoană la alta. Dar cu sinceritate, eu simt respect, apreciere și admirație pentru patriotismul și determinarea lor de a trece prin atâtea nenorociri, atâtea durtăți, gata să se riște pentru țara lor mamă, s-o ajute să devină statul unitar, dorința cea mai arzătoare a poporului român de atâta vreme.

La final, doresc să subliniez, având în vedere că se apropie ziua de 1 Decembrie, datoria noastră de a nu-i uita pe eroii noștri care s-au jertfit pentru independență și unire și să apreciem sacrificiul lor. Efectiv figuri legendare, ne-au învățat despre devotament, neînfricare și impactul dorinței de libertate.

Ecaterina Teodoroiu, simbol al curajului

Burcan Vlad Andrei, clasa a VII-a A
eseu câștigător al unei mențiuni
prof. coord. Țilivea Carmen

Ecaterina Teodoroiu, eroina de la Târgu-Jiu face parte din elita românească de femei de legendă care s-au remarcat prin fapte de vitejie, spirit de sacrificiu și dragoste de țară. Ea a fost o cercetașă și participantă la Primul Război Mondial, unde a murit la sfârșitul bătăliei de la Mărășești, pe 22 august 1917, luptând în fruntea unui pluton de infanterie al Armatei Române.

Născută Cătălina Vasile Teodoroiu la 14 ianuarie, 1894 la Vădeni, județul Gorj a urmat cursurile Școlii Româno-Germane din Târgu-Jiu. În 1909, Ecaterina se afla în București, unde a urmat inițial cursurile unui gimnaziu, dorind să devină învățătoare, iar ulterior a continuat studiile la o școală de infirmiere. În momentul declanșării Primului Război Mondial, aceasta s-a înrolat într-una dintre primele unități de cercetașe din București, apoi s-a transferat la Târgu-Jiu la cohorta „Domnul Tudor”. După intrarea României în război a activat ca asistentă medicală pe front, urmând Regimentul 18, în care lupta fratele ei, Nicolae, chiar în zonele natale din Gorj.

La 6 octombrie 1916, după ce a aflat de moartea unui alt frate, caporal în Regimentul 18 Gorj, căzut în lupta de la Porceni, s-a înrolat ca voluntar tocmai în acel regiment din Gorj, pentru a participa la lupte.

În 10 octombrie 1916 a avut loc prima bătălie de la Jiu, iar trupele Armatei I Române, comandate de generalul Ion Dragalina, au respins o puternică ofensivă inamică, soldatul Ecaterina Teodoroiu aflându-se în primele linii ale frontului.

La 14 octombrie 1916, în timpul primei ofensive germane peste Munții Gorjului, Ecaterina a luat parte alături de populația civilă și cercetași la luptele de la Podul Jiului, contribuind la respingerea atacului unei companii bavareze inamice.

În noiembrie, în luptele de la Filiași, este rănită. La ieșirea din spital a revenit pe front, în rândurile Companiei a 7-a, Regimentul 43/59 Infanterie, unde a îngrijit numeroșii răniți ai companiei.

S-a deplasat la Iași, unde Majestatea Sa Regina

a ascultat-o și apoi a ordonat ca imediat să i se încarce sania cu 400 kg sare de bucătărie și câteva mii de țigări pentru soldați, apoi a mers personal să distribuie toate acestea companiilor. S-a distins în toate luptele pe care Regimentul 18 Infanterie le-a dat cu începere de la 16 octombrie 1916, dând probe de vădită vitejie, mai ales în luptele ce s-au dat la 6 noiembrie 1916, în apropiere de Filiași. A fost rănită de un obuz la ambele picioare.

A revenit pe front în vara anului 1917, când, la 20 august, Regimentul 43/59 Infanterie din care făcea parte ocupa pozițiile în tranșeele de pe Dealul Secului în zona localității Muncelu.

În seara de 22 august, în cursul unui atac declanșat de Regimentul 40 Rezervă german și respins de trupele române, Ecaterina Teodoroiu moare eroic, fiind împușcată în inimă, în timp ce se afla în fruntea plutonului pe care îl comanda ca sublocotenent. În „Darea de seamă asupra operațiunilor executate pe zile”, generalul Broșteanu consemna: „În această luptă am pierdut pe eroina noastră, voluntara Ecaterina Teodoroiu, care a căzut vitejește în capul plutonului ei, îmbărbătându-și soldații”. Pe 23 august, Ecaterina a fost citată prin Ordinul de Zi nr. I al Regimentului Lupeni, comandat de colonelul Constantin Pomponiu, „pentru dragostea-i de țară, pentru simțul rar al datoriei, pentru energia și avântul cu care și-a împlinit ceea ce socotea misiunea ei, până la jertfa supremă”, și a fost dată exemplu tuturor ostașilor.

Ecaterina Teodoroiu, numită eroina de la Târgu-Jiu sau Ioana d'Arc a României a redefinit curajul și a demonstrat că nu există slăbiciune femeiască și că are putere bărbătească în trup și suflet, iar inima ei generoasă era plină de dragoste de țară și de dorință de a apăra pământul strămoșesc. A luptat ca un soldat viteaz cu credința că apărarea țării este datoria vieții ei. A murit „în clipa când se descoperea spre a-și îndemna ostașii cu vorbele: «-Înainte, băieți, nu vă lăsați, sunteți cu mine!» și are drept din clipa aceea la cinstirea veșnică a unui nume neuitat de camarazi”, în fața cărora a dat

mereu dovezi de vitejie și i-a îmbărbătat. Moartea ei a dat „cea mai nobilă și extraordinară pildă de iubire de soldați, armată și țară, de Majestatea Sa Regele și Majestatea Sa Regina, în numele cărora se închina zilnic.”

Dăruirea celei care a fost prima femeie din Armata Română care a luptat ca militar înrolat, în linia întâi, a fost apreciată de către familia regală. Eroina de la Jiu a fost decorată de Regele Ferdinand și recompensată de Regina Maria.

Ecaterina Teodoroiu este un exemplu unic în istoria României de tânără însuflețită de un mare patriotism, care și-a jertfit viața pentru pământul strămoșesc, era femeie prin excelență, o ființă curajoasă și altruistă care îngrijea zi și noapte soldații răniți, care ajungea aproape de linia frontului, punându-și viața în pericol.

Pentru faptele sale de vitejie, eroina a fost distinsă cu medalia „Virtutea Cercetășească” de aur și cu medalia „Virtutea Militară” de război de

război clasa a II-a pentru vitejia și devotamentul arătate pe câmpul de luptă. Prin exemplul personal, ea aducea încurajare și speranță soldaților din tranșee, îi unea în jurul unei cauze comune și îi motiva cu îndemnul său devenit celebru: „Înainte băieți, nu vă lăsați, sunteți cu mine!”

Actele sale vitejești, motivația și eroismul, ritmul inimii și profunzimea sufletului său nobil, cinstit și demn trebuie dezvăluite tuturor românilor pentru a descoperi un om cu o scurtă, dar glorioasă existență, un exemplu de dăruire patriotică, devotament și jertfă supremă.

Model de curaj și eroism, Ecaterina Teodoroiu a luptat cu vitejie alături de miile de soldați din armata română și a creat prin luptă neînfricată și ambiție nemărginită momente cheie în Primul Război Mondial care au dus la formarea României din 1918.

Întâi de toate, român - 1 Decembrie

Roman Andreea, clasa a V-a A
eseu câștigător al unei mențiuni
prof. coord. Țilivea Carmen

Prin „aste mâini mai curge, un sânge de roman” care poartă în fiecare dintre noi, amprenta suferinței, credinței și curajului românesc.

În încercarea de a rememora măreția unor momente istorice, care ne definesc și ne onorează ca națiune, inima noastră bate la porțile timpului care se deschid larg, ca după o lungă așteptare. Pașii noștri imaginari ridică vârtejuri de colb argintiu, care luminează calea prin negura timpului, animând fantezmele trecutului. Crâmpie de istorie se derulează împrejurul nostru, în scene alb-negru. Doar sângele strămoșesc, el e roșu și este încă viu pe tricolorul românesc care, sub adierea vântului, ne povestește suspinând în șoaptă despre sacrificii supreme și despre victorie.

Ne atrage atenția o scenă cu o mare de oameni însuflețiți de aceeași idee. Un bătrânel cu mâinile

aspre de muncă și pătrunse de pălămidă, cu toată istoria de până atunci a neamului său chinuit scrisă în ridurile adânci de pe față, ținea „o jalbă” „în vârful de băț” și cu cealaltă mână, nota în fila de calendar data de 1 Decembrie 1918.

După vremuri zbuciumate și greu încercate, Moș Ion Roată, căci el era, participa la scrierea unei pagini sublime din cartea neamului românesc. Se adunaseră toți acolo, în inima cetății eterne de la Alba Iulia, într-un ceas așteptat de veacuri, să transforme în realitate visul tuturor românilor – Marea Unire.

Triumful idealului românesc refăcea trupul sfârțecat al României, după lupte repetate în care sacrificiul uman și material a fost de proporții.

Închinându-se la icoana suferințelor de veacuri, românii acelor vremuri, mânați de dorința de

libertate și unitate, au înfăptuit unirea țărilor românești. Inima neamului românesc bătea acum într-un singur trup – „România dodoloață”.

„Boieri bonjuriști”, ciocoi noi și vechi, personalități marcante ale vremii – Vasile Goldiș, Iuliu Maniu, Alexandru Ioan Cuza, dar și sufletul națiunii – țărani, îmbrăcați în costume naționale, consfințesc visul de veacuri și 1228 de brațe au votat cu libertatea, într-un act istoric fără precedent. Clipa de vis a lui Mihai Viteazu, de la 1600, devenea realitate și întreaga suflare trecea de la agonie, la extaz.

Această nouă pagină de istorie, venea să

redefinească patriotismul și să facă din dorința de unitate un ideal permanent al românilor.

Pătrunși de solemnitatea momentului istoric, revenim în realitatea zilelor noastre, încercând să reanimăm dragostea pentru țară și valorile ei. Suntem strănepoții unui popor ales și suntem datori să „păstrăm cu fală-un nume”, cu jertfă încrustat în istoria universală.

Noi suntem făuritorii istoriei de „mâine” și tot noi suntem cei care trebuie să cinstim istoria de „ieri”.

La mulți ani, România – „țara mea de glorie, țara mea de dor”!

Neagu Eva, VIII B, premiul I
prof. coord. Constantinescu Lavinia Nicoleta

Flitman Maayan, VIII B, premiul I
prof. coord. Constantinescu Lavinia Nicoleta

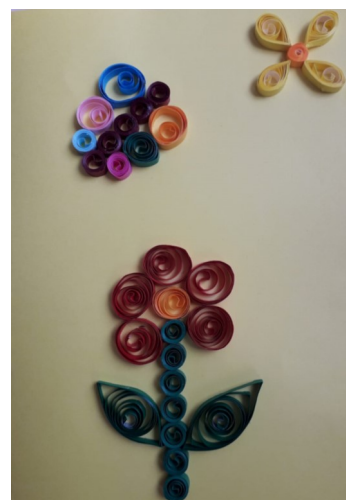
Mărțișor pentru mama - clasa a III-a B prof. Marioara Dragomir

Yasmin Aziz

Gabriela Anghel (cutiuța) și
Sebastian Ivan (tabloul)

Eduard Jantea

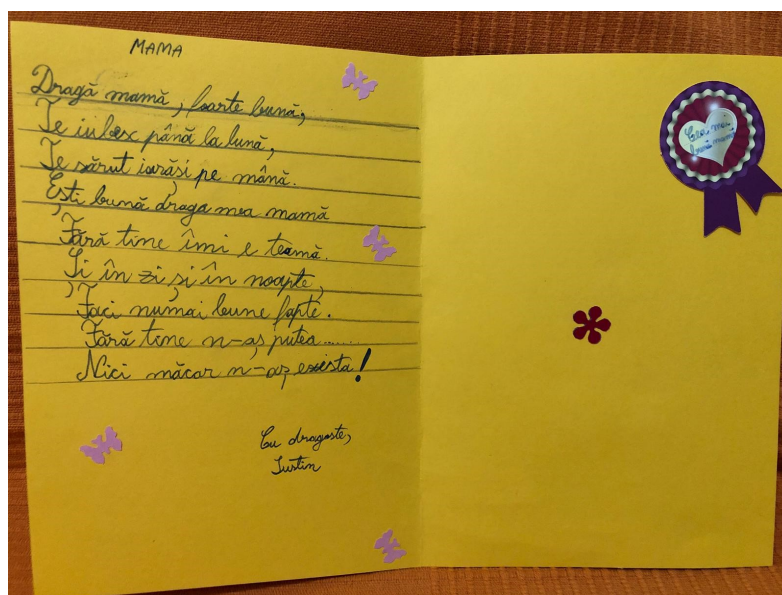
David Marinescu
felicitare

Sofia Martin
felicitare

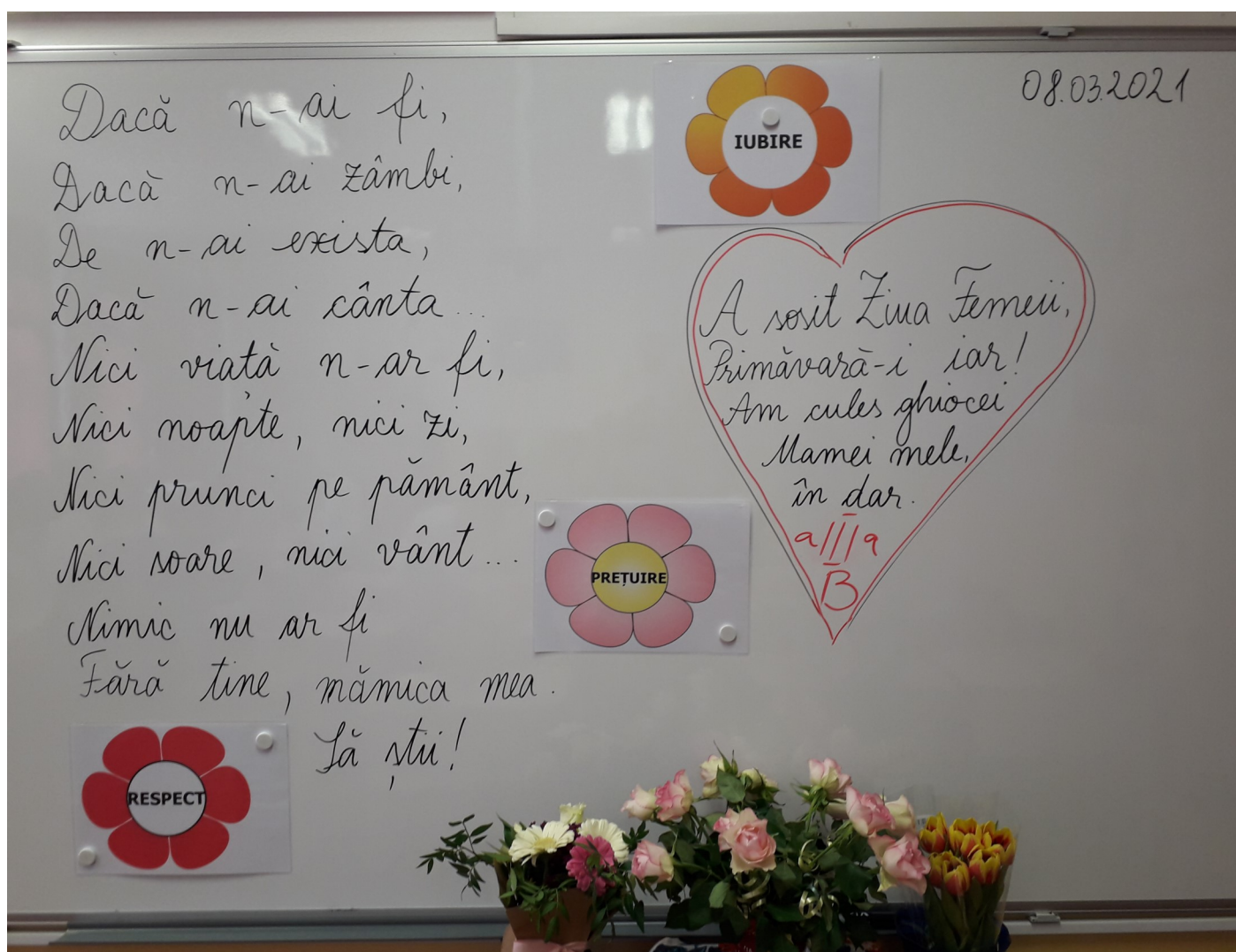

Iustin Cuneșteanu
felicitare

Cadouri pentru mama

Poezie pentru mama

Personaje mitologice românești

prof. Alina Popa

Poveștile, miturile, basmele și legendele care alcătuiesc tezaurul inestimabil al folclorului românesc sunt populate de ființe supranaturale, personaje mitologice specifice spațiului cultural în care trăim, care au stârnit interes și fascinație multor generații de-a lungul timpului. Printre acestea se numără zânele, balaurii, zgripturoaica, ielele, Muma-Pădurii, uriașii, vasiliscul, pricoliciul, strigoi etc.

Elevii clasei a VII-a B au avut ca misiune, în luna februarie a acestui an, să scrie un articol de tip enciclopedic despre unul dintre aceste personaje misterioase, în urma consultării diferitelor surse de informații.

Georgiana Mihai și Ana Andersson - *Ielele*

Ielele sunt făpturi feminine supranaturale din mitologia românească. Ele apar de obicei sub forma unor fecioare zănatice, cu mare forță de seducție și cu puteri magice. Se sugerează ca ar fi posibil ca în trecut să fi fost preotesele unei zeități dacice. Se crede că ielele apar mai ales noaptea la lumina lunii, în hore, în locuri retrase, dansând goale, mai rar cu veștmânt de zale, sau înfășurate în văluri transparente și cu clopoței la picioare; fostul lor ring de dans rămâne ars ca de foc.

Numărul în care Ielele își fac apariția e de multe ori nelimitat sau redus la 7, uneori chiar 3, în ultimul caz (Oltenia) legenda considerându-le fiicele lui Alexandru Macedon și numindu-le: Catarina, Zalina și Marina.

Foarte interesantă este originea denumirii acestor

făpturi mitologice. De la denumire până la poveștile din folclor, ielele, făpturile de care oamenii trebuie să se ferească, sunt pline de mister. Numele zânelor rele este el însuși o controversă. Folcloristul Lazăr Șăineanu susține în cartea sa „Ielele sau Zânele rele” că numele creaturilor vine de la cuvântul cuman ”yel” care înseamnă *vânt*. Alte păreri înclină către corelarea denumiri ”iele” cu pronumele personal feminin *ele*. Legendele spun că numele de „iele” nu trebuie rostit de om. De aceea, în timp, pentru fabuloasele creaturi s-au găsit denumiri diferite. Bogdan Petriceicu Hașdeu le-a redenumit, de exemplu, sub nume ca Rudeana, Ruja, Trandafira, Cosânzeana, etc.

Cine au fost aceste ființe care poartă denumirea de *iele*? Se spune că ielele sunt, de fapt, sufletele unor femei vrăjite care după moarte nu și-au mai găsit liniștea. Alte legende susțin o altă versiune: ielele ar fi de fapt fiicele lui Rusalim-Împărat, care îi urăsc pe creștini, pentru că supușii tatălui lor au trecut la creștinism.

Ielele sunt prea frumoase pentru a fi privite. Prezența lor diafană și jocul lor amețitor nu ar trebui niciodată să bucure ochiul uman. Însă dacă întâmplarea face ca un muritor să le întâlnească, frumoasele au să pedepsească pe cel care a îndrăznit să privească.

Ielele se hrănesc cu flori și beau apă din izvoare sau din fântânile care au fost uitate descoperite peste noapte.

Sursa foto:
cersipamantromanesc.wordpress.com

Sursa foto:
www.imperialtransilvania.com

Ioana Caraban - *Paparuda*

Paparuda (*Păpălugă*) este o veche divinitate locală din mitologia românească, probabil preromană, a ploii fertilizante, invocată de grupuri de femei pe timp de secetă și redusă cu timpul la o schemă de ritual.

Într-o variantă caracteristică a folclorului, în care este conservat mitul *Paparudei*, invocăția magică e adresată direct *Paparudei* ca unei zeițe: „*Paparudă, rudă/ vino de te udă/ ca să cadă ploile/ cu gălețile/ paparudele/ să dea porumburile/ cât gardurile*”. Ritualul, având o dată tradițională fixă (marți în a treia săptămână post-pascală, dar și ori de câte ori e secetă prelungită, în iunie și iulie), este magic, aparținând tipologiei cultelor agrare și cu totul deosebit de vrăjile practicate de cărămidari și solomonari pentru legarea sau dezlegarea ploii: în timp de secetă, tinere fete execută *Jocul Paparudelor*, ca figurante ale unui dans rudimentar, în fuste simbolice de frunzare; concomitent, femeile din sat le stropesc cu găleți de apă. Uneori e o singură *Paparudă* – o figurantă sub zece ani:

„În vremea verii, când semănăturile sunt primejduite de secetă, oamenii de la țară îmbracă o copilă mai mică de 10 ani cu o cămașă făcută din frunze de copaci și buruieni. Toate celelalte copile o urmează și se duc jucând și cântând prin împrejurimi; iar oriunde sosesc, babele au obiceiul de le toarnă apa rece în cap. Cântecele pe care-l cântă este alcătuit cam așa: *Papalugo, suie-te la cer, deschide-i porțile, trimite de acolo ploaia aici, ca să crească bine secara, graul, meiul și altele!*”

Paparuda este denumirea cea mai răspândită a ritului magic de provocare a ploii, practicat pe timp de secetă. Jocul este practicat în a treia joi după *Rusalii*; poate însă avea loc și în orice zi de vară, după o secetă prelungită. Este jucat de fete tinere, mai rar și de băieți, sub 14 ani.

Alaiul e alcătuit dintr-un număr variabil de personaje, dintre care cel puțin una-două trebuie să fie mascate. Acestea sunt înfășurate în frunze și ghirlande de boz (brusture, fag, stejar, alun). Gluga de boz era legată deasupra capului cu cotoarele în sus și acoperea tot corpul ca un con de verdeață. Rămurelele erau împetriștate cu panglici roșii, cu salbe de firfirici. Cortegiul umbla prin sat de la o casă la alta, și în curte, însoțitoarele cântă un cântec ritual, bătând din palme, iar *Paparuda* joacă un dans săltăreț.

Paparuda invocă onomatopeic ploaia prin dans, prin bătăi din palme, prin plesnetul degetelor, prin

răpăitul tobelor improvizate din tigăi, dar mai ales prin ritmul și conținutul textului magic:

„*Paparudă-rudă, / vino de ne udă / cu galeata-leata / peste toata ceata; / cu ciubărul –bărul / peste tot poporul. / Dă-ne Doamne, cheile / să descuiem cerurile / să pornească ploile, / să curgă șiroaiele / să umple pâraiele. / Hai, ploiță, hai! / udă pământurile / să crească grânele / mari cât porumbele. / Hai, ploiță, hai!*”

În timpul jocului sau după terminarea lui este obligatorie udarea cu apă a *Paparudei*, ori a întregului alai. Pentru dansul lor sunt răsplătiți prin daruri rituale ce semnifică abundența și belșugul: ouă, mălai, grâu, caș, lapte, colaci, fructe, bani, etc., uneori și haine vechi ceea ce leagă obiceiul de cultul morților.

După ce au terminat cu mersul prin sat, *Paparudele* merg la o apă curgătoare, aprind paie pe apă, apoi își aruncă pe apă și veșmintele din frunze.

Sursa foto:
acasalaromani.ro

Marius Puiu - *Muma-Pădurii*

Mitologia românească este bogată în relatări despre puterile supranaturale ale creaturilor fantastice care se opun oamenilor. Printre cele mai de temut personificări ale acestora se numără strigoi, stafii, ielele și Moartea.

Un personaj mitologic românesc recunoscut de către neamul nostru este așa zisa *Muma-Pădurii*, personificată ca o femeie urâtă și bătrână, care bocea în pădure, însă putea lua și alte înfățișări, cum era cea a unui copac înfiorător sau al unei călugărițe cu părul despletit. Acest personaj locuia în cele mai întunecoase locuri din codru și căuta să ucidă pe cei care treceau singuri în pădure sau să îi sperie, provocându-le boli de spaimă. Uneori mânca trupurile celor uciși.

Împotriva ei omul se putea apăra făcându-și semnul Sfintei Cruci. *Muma-Pădurii* era cea care

fura copiii din leagăn sau îi îmbolnăvea. Ca să își ferească copiii de Muma-Pădurii, femeile așezau

Sursa foto:
suceavalive.ro

tămâie, o mătură și o foarfecă lângă pătuțul copilului. De asemenea, împotriva farmecelor se făceau descântece.

Bibliografie:
ro.wikipedia.org
www.crestinortodox.ro
valeriabejan.wordpress.com
[https:// adevarul.ro](https://adevarul.ro)

Scrisori pentru timișoreni

Horațiu Olteanu-Mihail
clasa a IV-a A
prof. coord. Gina Dima

Clasa noastră continuă colaborarea cu Asociația De-a Arhitectura. Mama mea, arhitect Olteanu Ana-Maria, ne însoțește și în acest an în cunoașterea orașului natal.

În perioada sărbătorilor noi, am acceptat iarăși invitația de a face schimb de scrisori cu elevi, mici arhitecți din alt oraș. Dacă anul trecut am corespondat cu elevi din Sibiu, în clasa a IV-a ne-au fost repartizați elevi din Timișoara. Trecem peste intenția noastră de a merge în excursie în Sibiu care n-a fost realizabilă din cauza pandemiei, care ne-a anulat mai multe planuri.

Pentru că orele noastre se desfășurau online și mai lucrasem proiecte la Istorie, la Limba și literatura română, la Educație civică pe platforme de învățare, am avut de ales între Jamboard, Padlet și Story Jumper. Doamna învățătoare ne-a încurajat să alegem un obiectiv turistic/ istoric din orașul nostru și să-i facem o prezentare însoțită de o urare într-o cârtică pe Story Jumper.

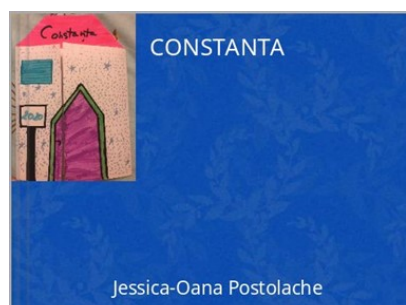
Eu am scris informații despre Marea Neagră și am adăugat fotografii din care reies pasiunile mele care au legătură cu apa: yachting, caiac, înot. Colegii mei au prezentat: biserici, statui, clădiri etc., acestea putând fi vizualizate la adresa: <https://www.storyjumper.com/go/kxujrvqccvup>.

Clasa timișorenilor, clasa a III-a E de la Liceul teoretic *William Shakespeare*, a făcut un clip cu imagini și informații despre Timișoara, precum și desene de Crăciun. De la ei am aflat, de exemplu, că acolo s-a înființat prima fabrică de bere din România (1718), sau că acolo a circulat primul tramvai electric din România (1899).

Mi-a plăcut acest proiect și mi-ar plăcea să îl mai facem pentru că putem să legăm prietenii, să socializăm mai mult cu alți copii din alte orașe, și ne provoacă să cunoaștem locuri noi. De exemplu, chiar aș vrea să merg în Timișoara.

Class Library for "Scrisori pentru micii arhitecți din Timișoara"

Campania Zâmbește pentru viitor prof. Marioara Dragomir

Campania Zâmbește pentru viitor, desfășurată la nivel național de Crucea Roșie Română cu suportul Colgate-Palmolive România, parte din Programul Școlar Global „Bright Smiles, Bright Futures”

Clasele din ciclul primar au participat la acest program prin predarea lecțiilor de educație privind igiena orală pentru copii. Elevii au primit diplome și cadouri de la Colgate.

Spring Is Here!

prof. Carmen Vasiliu

Mother's Day

GABRIEL STELIAN IGNAT - III A:

"Today is Mother's Day. I want to surprise her so I'll buy her a flower. She will be happy and will hug me"

AMALIA ALEXE - III A:

"On the occasion of March 8, I wish you good health, to be loved and happy.

I love you, mommy!

Sincerely yours,
Ama"

ROBERT NITOIU RUSA - III A:

"You, my mother
You are my dear,
I love you very much
And I value you so much!"

PETRU NECTARIE RADU - III A:

"My mother is better than anyone and sweeter than a lollipop. She always forgives me and she caresses me. My mother is wonderful!"

ELIN SELIM - III A:

"Dear mom,
For 8 March I wish you Happy Women's Day!
I love you so much and I will try to never disappoint you and at the same time have a beautiful spring!

Love, Elin"

DAVID ANDREI DIACONU - III A:

"Mom, you are like a flower
Which has all the power
You want to be a better person
But I like you as you are.
I listen to you every day
And you show me the best way
To be a better man."

EVDOCHIMOV MARIA - III B:

"Mother, I love you, you are gorgeous and amazing, I adore you, without you I would not exist."

BOGDAN AURELIAN CARAGEA - III B:

"Lovely Mom
Every day when I wake up
I get a kiss! That's not bad.
My mom is the one who kisses me
Then I go to school so quickly!
That's the way my day is fine,
I love you, my lovely mom!"

STANILA DAVID UNGUREANU - III B:

"Dear Mum,
I thank you so much because you are with me and you help me with all the problems I have. You are the best mom and I love you so much!

Love,
David"

SOFIA CHRISTIANA MARTIN - III B:

"Water passes under the stars
With the same tear.
I miss your look,
I miss you, mom!"

ALEXANDRU FLORIN SERBAN - III B:

“Today is March 8. What could be more beautiful than giving your mother a present?

Mother, today I'm giving you a gift written by my hand.

Thank you for raising me and for giving me everything I need, thank you for giving me life! If I could, I would take all the stars and the moon from the sky and give them to you, my mother.

I think being a mother is hard, you have many responsibilities: to cook, clean, etc. I grew up and you are still by my side and that is why I thank you, too.

I make mistakes, I am a child, but you forgive me every time, mother. I promise you that from now on I will not be wrong! Even if you scold me, you do it gently, because you do it for our good. I love you, mother!

Mother is song,
Mother is flower,
Mom is my number one,
Mom with a pure soul,
Thank you politely!”

CRINA MARIA IVANOVICI - IV B:

Mom

You are my flower,

You are my bird

But you are my mom, too!

I love you so much

And this is for you!

BOTEZATU ISABELA - IV B:

“Happy Mother's Day!

If I had a single flower for every time I think about you, I could walk forever in my garden”

DINU CHRISTIAN - IV B:

“Mom, I love you so much! I give you a lot of presents. Mom, be happy! You are the best mother in the world! ”

MAYA EMILIA DROP - IV B:

“A beautiful spring for my beloved mother! Flowers represent you. You are the Flower of the Earth and rare to find!”

IOANA CRISTINA PERCSI - IV B:

“Spring has come

My dear mom!

Your dear day

Is today!

I have a present for you,

I will show it soon...

And I will give it to you,

It will be very cool!

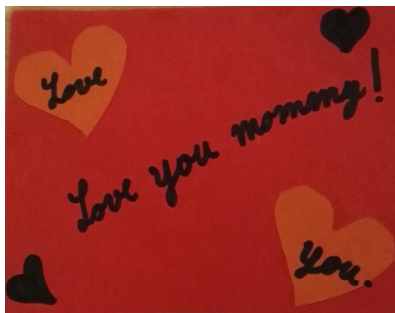
I hope soon

All your wishes will come true,

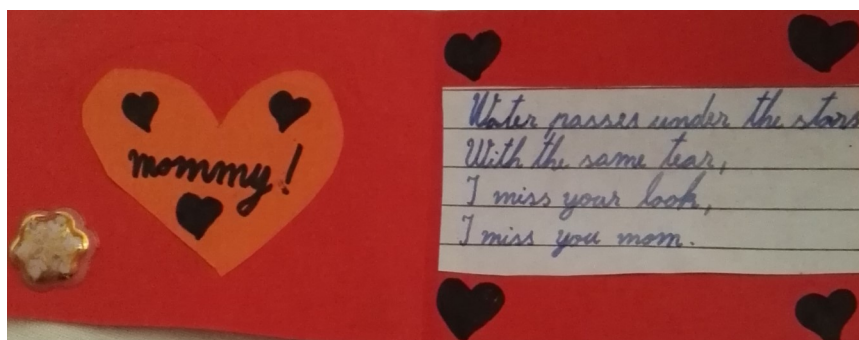
But now I'm happy...

'Cause I have a present for you

And it will be very cool!”

Sofia Martin, III B

Sofia Martin, III B

Spring Is Here

DAVID MARINESCU - III B:

"I'm happy that spring has arrived. Now I can go and play outside in the garden. All the trees are green. The kids are happy. The girls are picking flowers, the boys are playing basketball."

IUSTIN CUNESTEANU - III B:

"Spring is one of the most pleasant seasons. The days are getting longer and the nights are getting shorter. The weather is getting warmer. In spring the sunshine warms the earth and the temperature rises. Leaves begin to grow and flowers begin to bud, tulips and daffodils bloom. Birds return, build nests and lay eggs. Farmers plant the future crops, people plant trees. We decorate eggs at Easter. Spring is here, the whole world is awake!"

IULIAN VIOREL SIMA - III B:

"Spring is a wonderful season. The fields are covered by a coloured carpet and birds return from the warm countries. Although it is cold, this is a beautiful season."

CRISTINA MARIA CRACIUNEANU și
YANIS IONUT PAUN - III B:

"Spring has come
With blue flowers
And with sunny sky
In our country.
Come on, child, on the hills,
To run and catch butterflies,
To the yellow dandelions
The hat to shake."

LAVINIA NICOLETA MARIN - III B:

"Spring is my favourite season. I like it because there are flowers everywhere. My favourite flowers are hyacinth and snowdrops. In spring there are two important holidays: Easter and Women's Day"

ANASTASIA GEORGIANA ZOTA - III B:

"It's spring. The sun is shining and the birds are singing. The clouds are going away and it is not raining. People are walking in the parks or sitting on benches. Children are playing outside. Bees are flying near flowers. The sky is blue and it is warm".

AYLIN IOANA AZILIARSLAN - III B:

"It's spring. March is the first month of this season. Soon the flowers will colour our lives, the grass will be green and the sun will shine more powerful. The nature that has been lazy in winter also will come to life in this beautiful time of year.
I love spring because it brings joy to our lives!"

Nazli Sali, VI B

Un gând de primăvară

Amalia Alexe, III A
prof. coord. Manuela Georgescu

Este primăvară. Vântul adie ca o simfonie anunțând sfârșitul iernii. Copiii zglopii zburdă cu veselie pe câmpia înflorită.

Peisajul mirific de primăvară este completat de un ghiocel alb ca neaua pufoasă, un toporaș violet cu ale lui petale catifelate și brândușa care zâmbește timid lângă tulpina copacilor care au înmugurit.

Razele strălucitoare ale soarelui mângâie vestitorii primăverii. Ei sunt cei care dau culoare și speranță. Melancolia anotimpului transformă orice om în visător și apoi în poet. În aer plutește iubirea și speranța.

"Anul bun se cunoaște încă de primăvară".

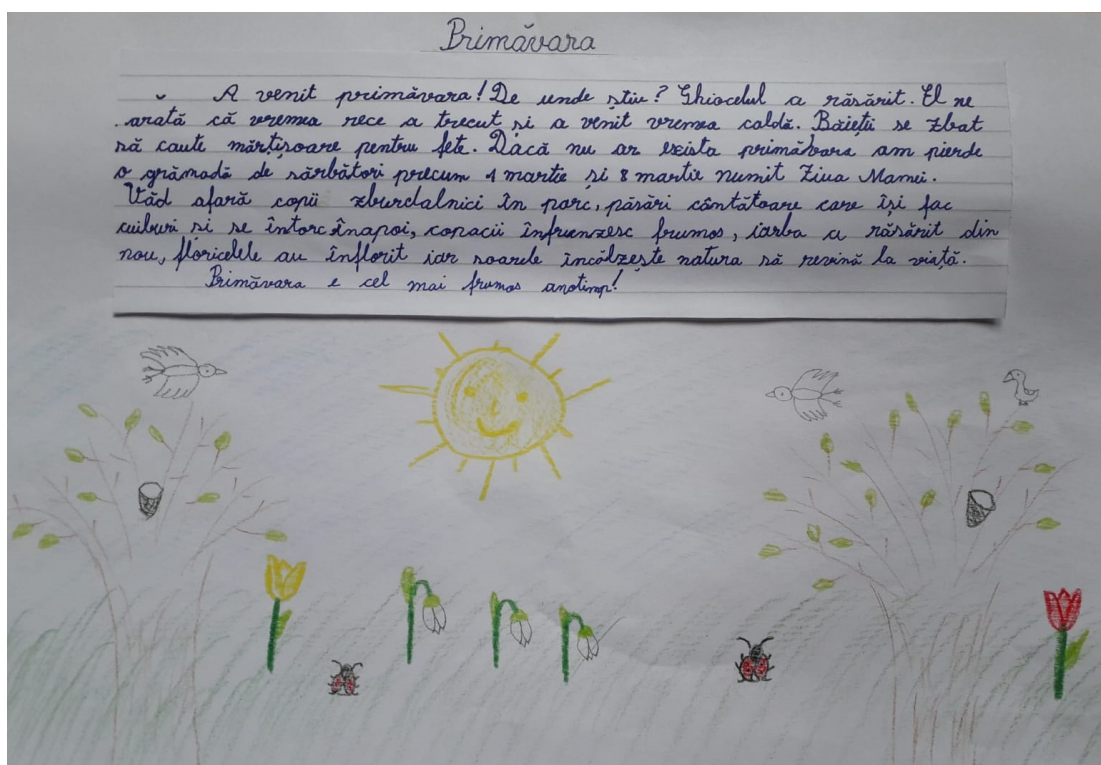
Primăvara

Bogdan Caragea, III B
prof. coord. Marioara Dragomir

A venit primăvara! De unde știu? Ghiocelul a răsărit. El ne arată că vremea rece a trecut și a venit vremea caldă. Băieții se zbat să caute măștișoare pentru fete. Dacă nu ar exista primăvara, am pierde o grămadă de sărbători precum 1 Martie și 8 Martie - numit Ziua Mamei.

Văd afară copii zburdalnici în parc, păsări cântătoare care își fac cuiburi și se întorc înapoi, copacii înfrunzesc frumos, iarba a răsărit din nou, floricelele au înflorit iar soarele încălzește natura să revină la viață.

Primăvara e cel mai frumos anotimp!

Bogdan Caragea, III B

Magia primăverii

Vlad Burcan, VII A
prof. coord. Daniela Agafiței

După iarna cea posomorâtă, rece și înghețată, ușor, ușor se ivește primăvara cu a ei căldură timidă și se întinde de-a lungul câmpurilor încă amorțite.

Râurile străbat vesele câmpia ce se trezește la viață. Apele lor cristaline se bucură că au scăpat de înghețurile iernii și îmbrățișează natura cu prospețimea lor. Susurul apelor repezi este muzica ce anunță venirea primăverii mult așteptate.

Soarele a început să strălucească mai mult pe cerul tot mai senin și le spune păsărilor călătoare, abia sosite din țări îndepărtate, un călduros: „Bun venit!”. Razele sale calde și aurii încălzesc blând pământul și învăluie natura într-o mantie luminoasă care trezește la viață toată suflarea. Gâzele roiesc

fericite în jurul florilor colorate, care ies timid la lumină să se bucure de venirea primăverii.

Verdele câmpiei domină tabloul noului anotimp, care aduce bucurie și trezește totul la viață. Rândunica cea veselă dă startul marelui concert care anunță renașterea naturii. Trilul vesel și melodios al păsărelelor răzbate văzduhul plin de mirosul dulce al primăverii, care încântă sufletele noastre însetate de frumos, viață și iubire.

Primăvara, mai mult decât un anotimp, schimbă natura, o trezește la viață, aduce speranță, alină tristeți și bucură sufletele noastre nerăbdătoare să întâmpine cu entuziasm anotimpul renașterii.

Ebru Mujdaba, V A

Bine ai venit, primăvară!

Diana Marinescu, V A
prof. coord. Daniela Agafiței

Primăvara a sosit,
 Chiar cu păsări ei de argint,
 Cu vreme bună, soare, flori,
 Cu cer senin, chiar fără nori.

Primăvara soarele zâmbește,
 Zăpada se topește,
 Natura renaște,
 In ziua de Paște.

Ebru Mujdaba, V A

Primăvara

Nazlî Sali, VI B
prof. coord. Alina Popa

Primăvara, fiica cea mai tânără a bătrânului an, cea aducătoare de bucurie și voie bună a sosit și la noi cu alaiul ei de flori, lumină și culoare. Totul e învăluit în mantia de lumină a soarelui, care mângâie blând pământul și toate vietățile. Bolta albastră se oglindește în apele limpezi ale râurilor. Zilele sunt mai blânde și mai lungi, iar nopțile mai scurte.

Primăvara a așternut peste tot un covor multicolor. Câmpurile și dealurile au înverzit, iar livezile se pregătesc să dea în floare. În păduri, mușchiul copacilor e moale ca o pernă de puf, iar brazii care abia și-au lepădat mantia de nea privesc mândri către soare. În desișuri a albit floarea ghiocelului și un parfum ușor de toporași se răspândește la adierea vântului din amurg.

Primăvara a trezit lunca la viață. Fluturii zburdă, albinele harnice își încep dulcele zumzet printre flori. Gândăceii și cărăbușii dorm la soare, dezghețându-și aripioarele și piciorușele. Păsările călătoare par niște vâslași pe marea cerului albastru. Rândunica cea veselă, turturica și sturzul ciripesc în deschiderea marelui concert al primăverii.

Și oamenii se bucură de această renaștere a naturii. Ogoarele răsună de duduitul tractoarelor și zumzetul hărniciei. În livezi oamenii curăță pomii, iar în grădini sapă pământul să pună răsaduri.

Cu mantia plină de lumină, primăvara împarte din pocalul ei tinerețe, voieșie și culoare. Să ne bucurăm toți de acest minunat mărtișor primit în dar de la blânda primăvară!

Nazlî Sali, VI B

Nazlî Sali, VI B

Matei Leafu, V B

Sosirea primăverii

Alexandra Codreanu, III A
prof. coord. Manuela Georgescu

A sosit primăvara cu alaiul ei de flori,
Cerul e senin fără urmă de nori.
Copiii zburdalnici aleargă pe câmpii
Printre flori înalte mii și mii.

Albinele harnice adună polen din ghiocel,
Ca apoi, fără îndoială, să facă miere din el.
Nici furnicile nu se relaxează,
Adună multă hrană pentru iarna ce urmează.

Fluturașii însă aleg să se distreze.
Sub razele calde doresc să danseze.
Nici greierașii nu doresc să muncească,
Preferă să cânte și să lenevească.

Iar noi, fără îndoială,
Așteptăm să vină iară
Primavara înmiresmată,
Prietenă mea minunată.

Maria Ștefancu, VI A

Primăvara

Maria Carina Costea, III A
prof. coord. Manuela Georgescu

Nazli Sali, VI B

Primăvară, primăvară,
Ai venit din nou în țară,
Cu alaiul tău cu flori,
Și cu multe sărbători!

Peisaje minunate,
Multe găze colorate,
Mieii zburdă pe câmpii,
- Iepurașule, când vii?

Totu-n jur a prins iar viață,
Chiar și inima se dezgheață,
Simți în jur numai iubire,
Sănătate, fericire!

Feerie terestră

Andreea Roman, V A
prof. coord. Daniela Agafiței

La poalele munților, scaldată de lumina lunii, se deschidea privirilor o grădină nemaivăzută, în care arbori poleiți cu aur, aveau flori strălucitoare cu scipiri de diamant. Pe ramurile copacilor, cuiburi de mătase adăposteau păsările cântătoare, cu glasuri de argint.

Miresme îmbietoare care te hipnotizau, erau răspândite de flori colorate, a căror formă și culoare nu fuseseră descrise vreodată de niciun călător sau cercetător. În iarba moale, se jucau animăluțe fantastice, asemănătoare celor din basme. Un abur cald învăluia întreaga grădină, dându-i un aer de mister absolut.

Iubesc grădina magică - un Paradis terestru etern, plin de splendoare și frumusețe.

Anastasia Damian, V A

Renașterea naturii

Antonia Ferencz, VI A
prof. coord. Daniela Agafiței

Maria Izabela Niculae, V A

Sub razele aurii ale soarelui, mantia uriașă a zăpezii sclipitoare scade văzând cu ochii, rămânând din ea doar câteva pete albe în locurile umbrite.

Toate animalele s-au trezit la viață, păsările care s-au întors din țările calde își revăd vechile lor cuiburi lăsate toamna trecută în grija naturii. Totul este pus la punct pentru o nouă generație. Iezii topăie voioși pe câmpiile înverzite în adierile pline de insecte voioase. Fluturii și albinele colindă din floare în floare și aduc mesajul primăverii, iar ghiociei aflați sub stratul rece de zăpadă ies unul câte unul nerăbdători.

Arborii înmuguresc, seva le urcă prin tulpină, ajungând până la cele mai mici rămurele și bulbi care se vor transforma în frunze și în rod. În ramuri stau pițigoii care își îndreaptă triful lor către înaltul cerului.

Pârâurile înghețate își desprind încet, încet crusta de gheață. Ele își oferă miracolul cristalin al stropilor pe tot cursul lor, de la izvor până la vărsare. Toate animalele le caută gustul dulce și revigorant care le face să se simtă libere și protejate.

Iubesc primăvara pentru frumusețile dăruite neconținut ca o zână darnică pregătită să ofere spectacolul naturii terestre.

Primăvară citadină...

Alin Ștefănescu, V A
prof. coord. Daniela Agafiței

Eva Maria Neagu, VIII B

În orașul meu primăvara plutește pe aripile leneșe ale adierii vântului vlăguit de atât zbucium și furie. Soarele timid până deunăzi, revarsă căldura mângâietoare peste natură. Sub ploaia razelor de soare orașul îmbracă o ținută veselă și parfumată arătându-și chipul luminos și proaspăt.

Odată cu apariția diamantelor de rouă pe petalele florilor primăvăratice, orașul devine ca un furnicar încercând să-și recapete vitalitatea pierdută pe timpul iernii aspre. Plutește în aer o puternică mireasmă de verdeață contopită cu imaginea clopoștelor zurlii ai ghiocilor și a mugurilor șovăielnici de pe brațele dezgolite ale copacilor, dând orașului o nouă față. O față fericită.

După nopțile și zilele reci ale iernii, în care vuietele și gemetele mării s-au auzit neconținut, soarele aruncă sclipiri de platină peste nesfârșitul întins al apei, încercând să o convingă să renunțe la formele bizare și totodată spectaculoase din timpul iernii.

Locul care definește cel mai bine imaginea de primăvară a orașului meu este clădirea semeață și impunătoare a Cazinoului, fiind piesa centrală în puzzle-ul orașului animat și însuflețit.

Este locul în care natura îmi aduce bucurie și fericire în suflet, este orașul copilăriei mele.

Sosirea primăverii

Nicoleta Șișcu, VII A
prof. coord. Daniela Agafiței

După o geroasă și albă iarnă, primăvara a sosit.

Rândunelele își iau rămas bun de la țările care le-au adăpostit pe timpul iernii, zburând vesele prin văzduh și ajungând la noi. Ghiocicii ce până ieri erau acoperiți de un covor de zăpadă, astăzi și-au ridicat capul spre luminosul soare. Albinele și fluturașii au ieșit la plimbare printre florile viu colorate, deasupra cărora își întind maiestuos aripile.

Copacii ce ieri erai albi, astăzi sunt roz și

parfumați, iar luminosul soare își întinde brațele printre rozaliile crengi ale copacilor, luminându-ne ziua. Lalelele, zambilele, trandafirii zâmbesc spre soarele ce le luminează chipul. Iarba acoperită de alba și mătăsoasa zăpadă, acum este de un verde smarald luminat de soare.

Acest tablou viu mă încântă tot mai mult pe zi ce trece! Este un peisaj mirific ce îl poți admira într-un singur anotimp, mai exact primăvara...

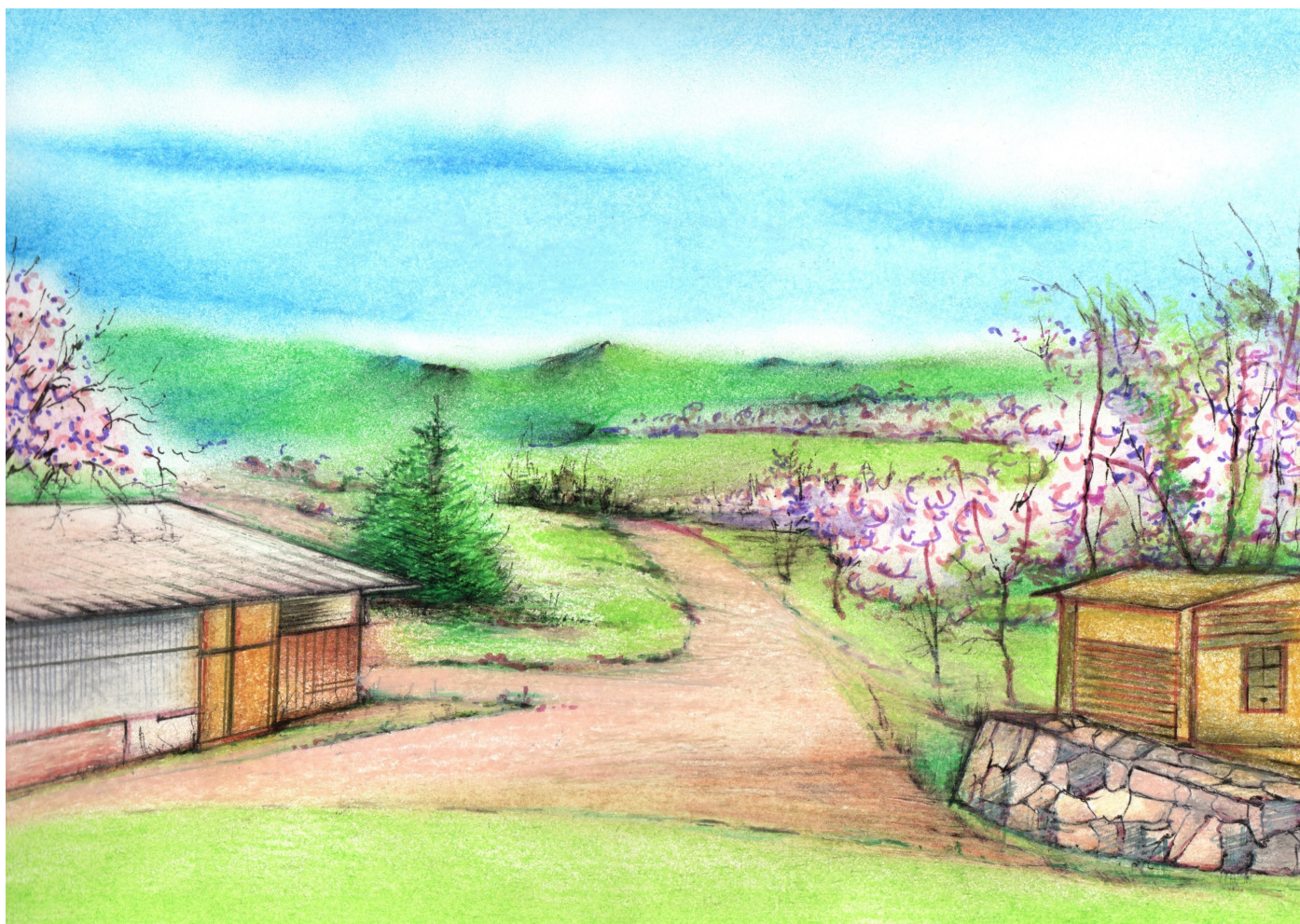
Sosirea primăverii

Mihail Serescu, III A
prof. coord. Manuela Georgescu

A sosit primăvara caldă ca mângâierea mamei.
Vestitorul mult așteptat, ghiocelul, a ieșit să vestească primăvara. Petalele florilor strălucesc ca niște steluțe. Micii zburdă fericiți pe câmpul verde ca de smarald. Păsările colorate cântă sub soarele strălucitor care le mângâie lin pe aripi. Copacii au

înverzit și frumoasele flori împrăștie o mireasmă îmbietoare. Iarna plâpândă își adună ultimele puteri ca să poată pleca. În locul ei, a sosit primăvara care domnește peste păduri și câmpii.

- Primăvară, bine ai venit, prințesă dragă!

Rebeca Beksi Constantin, absolventă a școlii
prof. coord. Daniela Agafiței

Sosirea primăverii

Maria Carina Costea, III A
prof. coord. Manuela Georgescu

Adia un vânticel ca o sărutare. Fereastra era deschisă. Când m-am trezit mai bine, am văzut pe noptiera de lângă pat o vază cu ghiocei albi ca neaua pufoasă. Am întins nasul spre ei să le simt mirosul. Mirosea a primăvară! Ghiocelul, acest vestitor mult așteptat, cu mantia strălucitoare ca o stea, ne anunță că iarna a trecut.

În copacul din fața ferestrei, vrăbiile zglobii ca

niște copii neastâmpărați se certau pe o găză abia apărută.

- Haide, trezește-te, este 1 martie! spuse mama.

Ajunsa la școală, m-am bucurat să văd multe zâmbete. Se citea pe fețele tuturor bucuria sosirii anotimpului care readuce la viață natura.

Primăvară, anotimp mult așteptat, aduci atâta bucurie și speranță în sufletele noastre!

Cătălina Eleonora Mitache, absolventă a școlii
prof. coord. Daniela Agafiței

Jurnal de eroină

Erika Stanciu, V B
prof. coord. Alina Popa

Dragă jurnalule,

În timp ce unii abia se nasc, alții abia ce au intrat într-un somn adânc după o batălie. În timp ce unii trăiesc în lux, alții sunt nevoiți să caute fructe de pădure, miere și alte alimente ce le pot ține de foame o perioadă îndelungată de timp.

Data: 20.07.2014

Bună! Sunt Erika, o fată COMPLET normală de 11 ani, care locuiește într-o țară uitată de lume, într-un oraș pustiu, unde crezi că nu există fărâmbă de magie. Îmi pare rău pentru tine, dar există. Pe când eram mai la jumătatea vârstei mele de acum, s-a întâmplat să fiu furată. Exact, un copil de vreo cinci anișori a fost furat! M-am trezit abia după vreo 3-4 ore și am rămas îngrozită. Câteva chipuri cioplite din basme stăteau și se uitau la mine, de parcă nu ar mai fi văzut vreodată un copil. După aceea încep să vorbească:

- Bună ziua, alteță! a spus cel mai bătrân dintre ei.

- Cine? am întrebat, neînțelegând.

- Păi, a spus o fată cu părul alb ca de var, chiar tu.

- Eu? am întrebat încă nelămurită de situația prezentă.

Mi-au explicat în mare parte ce se întâmplă, dar fiind din fire încăpățânată, nu am vrut să le dau ascultare, ba chiar am început să mă încolăcesc în jurul pernei. M-am speriat rău.

Data:20.01.2015

După jumătate de an în care am aflat că ajusesem în lumea imaginației și devenisem regina acestei lumi:

- Deci, unde rămăsesem data trecută?

- La semnele spațiale de pe Altea.

Bătrânul nu era chiar atât de bătrân și era fostul rege. A devenit profesorul meu de aproape toate materiile. Dar treaba avea să se schimbe.

Data:17.05.2018

Aceasta este data plecării mele de la PALATUL LEILOR și întoarcerea pe Terra. Treaba nu a mers

așa de bine cum se așteptau profesorii mei. Colectând tot ce aveam, m-am urcat în asteroidul pregătit de mine însămi. Cei de la castel au vrut să mă țină captivă până când fac 20 de ani.

Data:30.03.2021

Acesta este o zi fericită. Am scăpat într-un final de orele plictisitoare de filozofie ale lui Merlin, un vrăjitor. Pot să ies cu prietenele mele vrăjitoare în oraș, Morgana, Reina, Naomi.

Data:04.06.2025

Găsind o sticlă cu magie neagră, prietenele mele sunt posedate de aceasta. Eu, trolii care sunt mai nou și prietenii mei, nu doar ai lui Merlin, și chiar și acesta, mergem să le înfruntăm la Podul Pierzaniei. Fără să știm, acestea se aliază cu Ganmar-Cel-Negru-Sfarmă-Țeastă și armata lui. Se pare că ce am spus în urmă cu 14 ani s-a adevărit. Merlin, consumându-și magia pentru fete (măcar a reușit să le închidă în câteva cristale din colțuri diferite ale lumii și pe Ganmar în Întunecimi), a adormit pe veci.

Data:11.08.2030

A fost un cutremur, nu unul natural, ci unul provocat de o navă spațială imensă. A ajuns pe Pământ Voltron-Apărătorul-Legendar, iar de atunci nimic nu a mai fost la fel. A ajuns pe Terra prietena mea, Alura, de fapt prințesa Alura. Aflasem de la ea că profesorii mei au adormit și ei, după o luptă cu Zarchon.

Data:25.12.2035

Ceea ce a spus Merlin s-a adevărit! A apărut un nou vânător de trolii, care să mă ajute în înfrângerea lui Ganmar. Acesta are și doi prieteni care pot folosi arme din arenă. Claire a obținut toiagul umbrei care îi aparține Morganei.

Data:22.10.2041

Aceasta este cea mai fericită zi din viața mea! Sunt la turnul Eiffel din Paris, la etajul meu, alături de toți prietenii mei, trupa Voltron, vânătorii de

troli, Miraculous Buburuza și Motan Noir, profesorii mei de la castel, zombie, câteva personaje din viața reală aduse aici, descendenții, fiul meu și Nora, un kwami. În prezent sunt Lady Wolf, conduc un leu proiectat de regele Alford, vânător de troli,

vrăjitoare, cântăreață în trupa Voltron și, cel mai important, mamă. Îmi iubesc viața și nu vreau să aflu cineva. Așa că persoana care citește acest jurnal, te rog, nu spune nimănui.

Nazlı Sali, VI B

Marea, poarta mea spre Paradis

Sefa Ebru, VIII B

prof. coord. Daniela Agafiței

„Marea... o întindere de apă sărată, cu valuri înspumate”, ar spune unii. Dar marea are viață, își cântă povestea într-un murmur neconținut al valurilor neliniștite. Marea mă îndeamnă să visez, să stau zile întregi să-i ascult cântecul, iar soarele, rege domnitor pe bolta senină, să mă salute dimineața cu o rază ce-mi mângâie lin obrazul.

Ieri mă plimbam pe țărm, pe nisipul împletit cu scoici multicolore, carte a multor povești de iubire. Se auzeau doar zgomotul valurilor cu umbrele lor melodioase și, când și când, un țipăt răgușit de pescăruș. Soarele era mai zâmbitor ca niciodată, lăsând pe mare o cărare de lumină până la el. Nisipul înfierbântat își scutura căldura spre cer.

Fugăream valurile mării cu picioarele goale, pătrunsă de un profund sentiment de libertate.

M-am întins apoi pe nisip și am lăsat valurile să-mi mângâie tălpile. Am închis ochii...

O stea de mare a venit pe spuma albă a valurilor și m-a îndemnat cu glas șoptit:

- Du-te pe lumina galbenă, du-te!

- Nu pot! Nu pot merge pe apă.

- Ba sigur că poți! Mi-a spus mie marea seara trecută!

I-am urmat îndemnul și, ca prin farmec, marea îmi cânta cântece marinărești în timp ce mergeam pe cărarea ce începea să-și schimbe culorile. Când am ajuns la soare, acesta mi-a dat un sărut cald,

mângâietor pe obraz. Mă simțeam răsfățată de pescărușii care făceau acrobații amețitoare pe cerul devenit acum roșiatic și de marea care cânta legănându-și valurile cu șapte amețitoare. Spectacolul a durat ore în șir, dar seara am avut cea mai mare surpriză: soarele s-a înțeles cu luna, care le-a spus stelelor să facă un număr de magie pentru mine. Marea continua să mă legene, iar când luna a făcut un semn, stelele, strălucind sub roua eternității, au început să zboare pe bolta cerului lăsând în urma lor puzderie de fluturi multicolori.

Eram în Paradis!

A doua zi pe plajă, nisipul m-a trezit când lumea se desprindea de întuneric, sub ultima mângâiere blândă a razelor de lună. O săgeată străpungea palida perdea a nopții. Zăream dâre lungi de spumă ce se spărgeau de pietrele masive ale digului din depărtare. Albastrul șters al orizontului începea să se delimiteze de verdele întunecat al apelor din larg. Fantasme albe se ridicau străpunse de lumina dimineții. Luna părăsea grațioasă cerul, plecând undeva departe, departe...Pe nesimțite, valurile căpătau reflexe de culoare aurie, purpurii și

trandafirii. Cerul se desena în zeci de nuanțe, șterse la început, apoi tot mai vii. Pe fundalul lor se vedea urcând un soare mare, neobișnuit. Era o priveliște mereu aceeași și totuși nouă.

Tresar. În oglinda largului nu mai răsuna cristalul razelor de dimineață. Marea era în toane rele. Valuri înalte și impetuoase începeau să se izbească cu furie de treptele țărurilor și se sfărâmau departe, într-un omăt lichid. Neliniștea mă cuprindea. Monștrii cu coamă albă veneau de la zeci de metri ca să se nimicească la picioarele mele. Ei se loveau, scormoneau, adânceau stratul de nisip al țărului și aruncau afară secrete îngropate în alte vremuri.

Dar teama mi s-a risipit curând. Fulgerele se vedeau undeva departe, tunetele se auzeau din ce în ce mai slab. Furtuna ne-a ocolit. Marea scânteia sub lumina fermecată a soarelui victorios. Valuri spumegânde se loveau ușor de faleză, creând o simfonie extraordinară a naturii. Pescărușii albi săgetau văzduhul nesfârșit, cu zborul lor fantastic.

Era un tablou mirific. Primeam și eu ca marea, zâmbetul cald din lumina răsăritului.

Rebeca Beksi Constantin, absolventă a școlii
prof. coord. Daniela Agafiței

1 Martie - Călătorie peste timp

Vlad Burcan, VII A
prof. coord. Daniela Agafiței

Evenimente:

1565: A fost fondat orașul Rio de Janeiro.
1746: Constantin Mavrocordat, domnul Țării Românești (1744-1746), clerul înalt și boierii hotărâsc eliberarea din șerbie a românilor fugiți, care se reîntorc în țară; liberi ca persoană, țărani rămân totuși dependenți economic de boieri, fiind obligați să presteze boierului 12 zile de clacă, în Țara Românească și 24 de zile, în Moldova.
1815: Napoleon evadează de pe insula Elba.
1867: A apărut primul număr al „Convorbirilor literare”, organ de presă al „Junimii” – grupare politică și literară condusă de Titu Maiorescu.
1872: A fost înființat primul parc național din lume, „Yellowstone” (SUA)
1896: Savantul francez Henri Becquerel descoperă

radioactivitatea naturală

1907: Și-a început activitatea Serviciul de urgență „Salvarea”, din inițiativa dr. Mina Minovici
1938: Compania Samsung a fost fondată.
1954: În zona atolului Bikini în Pacific, SUA experimentează bomba cu hidrogen
1998: Titanic devine primul film cu încasări de peste 1 miliard de dolari în întreaga lume.
2000: Social-democrata Tarja Kaarina Halonen își preia funcția de președinte al Republicii Finlanda, fiind prima femeie aleasă în această funcție.
2001: Regimul taliban din Afganistan dispune deschiderea focului și aruncarea în aer a statuii lui Buddha de la Bamian, monument înscris pe lista UNESCO a patrimoniului universal.

Nașteri:

1445: Sandro Botticelli, pictor italian (d. 1510)
1788: Gheorghe Asachi, poet, prozator, dramaturg și inginer român (d. 1869)
1810: Frédéric Chopin, compozitor și pianist polonez (d. 1849)
1812: Nicolae Kretzulescu, medic și politician român, prim-ministru al Principatelor Unite (d. 1900)
1837: Ion Creangă, scriitor român (d. 1889)
1904: Glenn Miller, compozitor american de jazz (d. 1944)
1910: Archer John Porter Martin, chimist englez, laureat Nobel (d. 2002)
1922: Yitzhak Rabin, politician israelian, laureat Nobel (d. 1995)

1925: Solomon Marcus, matematician român de etnie evreiască, membru al Academiei Române (d. 2016)
1927: Harry Belafonte, muzician și actor american
1931: Elisabeta Bostan, regizoare română de film
1935: Robert Conrad, actor de film și televiziune, cântăreț, cascador și scenarist american (d. 2020)
1943: Ion Dumitriu, pictor român (d. 1998)
1963: Tomas Anders, cântăreț, compozitor și producător german (Modern Talking)
1969: Javier Bardem, actor spaniol
1987: Kesha, cântăreață, compozitoare, rapperiță și actriță americană
1994: Justin Bieber, cântăreț și compozitor canadian de muzică pop/R&B

Sărbători:

Sf. Cuv. Mc. Evdochia (calendar ortodox)
Mărțișorul
Ziua mondială a protecției civile
Ziua berii în Islanda

Maria Ștefancu, VI A

Sărbătoarea Mărțișorului

Mara-Adela Caloianu, III A
prof. coord. Manuela Georgescu

Fie că are formă de floare, fluture, bănuț sau chipuri zâmbitoare, mărțișorul este motiv de bucurie pentru orice doamnă sau domnișoară. Micul obiect prins într-un șnur alb cu roșu care este pus în piept de către femei la începutul lunii martie și poartă numele de mărțișor este simbolul venirii primăverii.

Tradiția asociază legenda cu Baba Dochia, o femeie care a trăit cu mulți ani în urmă. Se spune că aceasta avea o fiică vitregă pe care nu o îndrăgea. Într-o zi de iarnă geroasă, Baba Dochia și-a trimis fiica la râu să spele o haină foarte murdară, bătrâna sperând că tânăra nu va reuși să-i scoată față. Pentru că nu reușea să o spele, tânăra începu să plângă cu lacrimi amare. Și cum încerca ea să frece haina murdară, a apărut un bărbat tânăr și frumos pe nume Mărțișor care a întrebat-o de ce plânge. Fata i-a povestit tânărului ceea ce i se întâmplă, iar Mărțișor i-a spus că posedă o putere magică și i-a oferit acesteia o floare cu petale roș-albe și a îndemnat-o să mai spele încă o dată veșmântul și apoi să se ducă acasă.

Când a ajuns fata acasă, haina era albă ca și neaua. Bătrânei Dochia nu i-a venit să credă că haina era curată. Când a văzut însă floarea în părul fetei, Baba Dochia a întrebat-o: „De unde ai floarea, căci este încă iarnă?”. Văzând că tânăra nu răspunde, baba a plecat chiar ea pe munte să se convingă că a venit primăvara. Baba Dochia nu a uitat să-și ia cu ea oile, dar și nelipsitele 12 cojoace. Potrivit legendei, umblând cu oile prin pădure, baba torcea lână din furcă și găsind o para (ban vechi, de origine turcească) i-a făcut o bortă, legând-o cu un fir de lână...

De atunci a apărut obiceiul mărțișorului. Renunțând la cojoace unul câte unul, peste Dochia și oile sale a venit iarna chiar când baba a crezut că este primăvară. Un ger năprasnic a făcut ca bătrâna și oile sale să înghețe, transformându-se, conform legendei, în stane de piatră. Rocile se pot observa și astăzi pe muntele Ceahlău și sunt o mărturie vie a acestui mit românesc.

Legenda Mărțișorului

Robin Andrei Militaru, VI B
prof. coord. Alina Popa

În fiecare an, românii sărbătoresc venirea primăverii prin tradiția Mărțișorului.

Legenda spune că, în vremurile de demult, soarele s-a hotărât să vină pe pământ în trupul unui copil, pentru a simți și el fericirea oamenilor. Oamenii îl iubeau mult pentru că a adus lumină și iubire în viața lor.

Un zmeu rău l-a răpit însă pe copilul-soare și l-a închis într-o peșteră. Astfel, lumea și natura s-au întristat: lumina nu mai apărea, plantele nu mai creșteau, păsările nu mai ciripeau.

Într-o zi un tânăr voinic a decis să elibereze

copilul-soare. El a călătorit o vară, o toamnă și o iarnă până a ajuns în ținutul zmeului. După trei zile de lupte, tânărul l-a învins pe zmeu și l-a eliberat pe copilul-soare.

Natura a revenit la viață, însă tânărul rănit în lupta cu zmeul a murit. Sângele lui a curs pe zăpadă albă, iar în acel loc au răsărit ghiociei.

De atunci, ghiocelul este simbolul primăverii, vestind primele raze de soare care trezesc natura la viață. Astfel s-a născut obiceiul Mărțișorului, prin care oamenii cinstesc curajul tânărului, legând două șnururi, unul roșu și unul alb. Roșul

simbolizează curajul tânărului, iar culoarea alb simbolizează ghiocelul, prima floare a primăverii.

În fiecare an românii sărbătoresc bucuria sosirii

primăverii, prin tradiția Mărțișorului, băieții oferind fetelor mărțișoare cu șnur roșu și alb.

Despre primăvară și Ziua Mamei prof. Marioara Dragomir

Zăpada s-a topit,
Ghiocelul a răsărit,
Pomul a înmugurit
Ce anotimp a sosit?

Luna martie este prima lună a anotimpului primăvara, când toată natura renaște și razele soarelui încep să ne mângâie ușor. Pură coincidență sau nu, în această lună se sărbătorește Ziua Mărțișorului, dar și Ziua Femeii, a mamelor. Femeia este cea mai importantă ființă din lume, fără de care întreg universul nu ar exista.

1 Martie - Ziua Mărțișorului

8 Martie – Ziua Internațională a Femeii

Astăzi o serbăm pe mama, cea care ne-a dat viață și fără de care nu putem trăi. Mama este tot ce are un copil mai scump pe lume. Ea este cea

care ne alintă, ne sărută cu drag, cea care plânge pentru noi, dar se bucură nespus atunci când avem reușite, cea care are emoții pentru noi când avem serbări și examene, dar ne este alături și ne sprijină mereu. Toată viața și-o dedică nouă. Trebuie să o iubim și să o cinștim cât trăim. Mami, te iubesc!

Mama de Cuneșteanu Andrei Iustin, III B

Dragă mamă, foarte bună,
Te iubesc până la Lună,
Te sărut iarăși pe mână.
Ești bună, draga mea mamă,
Fără tine-mi este teamă.
Și în zi, și în noapte
Tu faci numai bune fapte!
Fără tine n-aș putea...
Nici măcar n-aș exista!
Te iubesc, mămică mea!

Lăsatul de Sec la aromâni. Pâreasnili Tania Mihail, VI A prof. coord. Daniela Agafiței

În orice colț de lume s-ar afla, aromânii își păstrează cu sfințenie tradițiile moștenite din străbuni. În duminica de Lăsata Secului, rudele se întâlnesc și petrec în jurul ultimei mese înainte de a intra în Postul Paștelui. În familiile cu oameni în vârstă, tinerii vin și fac mătăanii în fața acestora, fiind răsplătiți cu bani. Petrecerea de Lăsata Secului se încheie cu baterea Halviței, numită și Hara-

Hasca.

Vizitele rituale de iertare, festinul culinar, masa comună, schimbul de daruri constituie practici rituale, ce implică toți membrii comunității aromâne. Ele sunt îmbinate de dansul, portul și muzica tradițională armânească.

Mărțișorul - rădăcini rituale din Antichitate

Elena Valentina Doga, VI B

prof. coord. Alina Popa

Mărțișorul este o practică culturală, o sărbătoare care presupune confecționarea unor obiecte mici, a unor talismane. Femeile se adunau să vopsească și să toarcă lână pentru confecționarea mărțișoarelor.

Mărțișorul este și numele unui obiect, un artefact, care este oferit fetelor și femeilor. Mărțișorul avea rolul unui talisman magic menit să-l apere pe cel care îl purta, șnurul alb-roșu trebuind să-i asigure putere și sănătate. Se credea că, în felul acesta, copiii erau apărați de rele și de boli și că aveau să fie sănătoși precum argintul și roșii la față.

Mărțișorul este purtat întreaga lună martie, după care este prins de ramurile unui pom fructifer. Se crede că acesta va aduce belșug în casele oamenilor.

Dar de unde moștenim această tradiție și de ce este legată de luna martie? Cercetătorii interesați de originile acestei sărbători au identificat trei posibile surse, care, se pare, s-au suprapus: Matronalia, Feriae Martis și sărbătoarea lui Marsyas Silen.

Rădăcini. Între Matronalia, Marte și Marsyas Silen

Se spune că sărbătoarea Mărțișorului are rădăcini străvechi, încă din vremea romanilor. În vechiul calendar lunar al romanilor, 1 martie coincidea cu începutul Anului Nou, iar luna respectiva era dedicată **zeului Marte**, care, înainte de a deveni întruchiparea războiului, era o divinitate a vegetației și protector al căsătoriilor.

Romanii mai celebrau la 1 Martie **Matronalia**, sărbătoarea femeilor, când bărbații ofereau daruri soțiilor și se rugau pentru sănătatea acestora.

La vechii traci, se sărbătorea zeul **Marsyas Silen**, considerat inventatorul fluietului, cultul său fiind legat de glia maternă și de vegetație. Lui îi erau consacrate sărbătorile primăverii, ale florilor și fecundității naturii.

La geto-daci Anul Nou începea la 1 martie. Astfel, luna martie era prima lună a anului. Calendarul popular la geto-daci avea două anotimpuri: vara și iarna. Mărțișorul era un fel de talisman menit să poarte noroc, oferit de Anul Nou împreună cu urările de bine, sănătate, dragoste și bucurie.

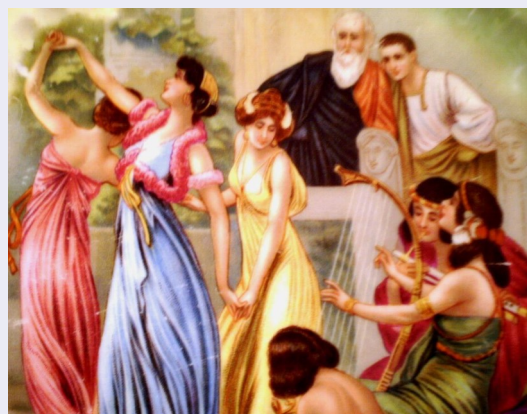
Matronalia și zeița Iuno

Astfel, Matronalia, “Ziua Mamei”, este o sărbătoare închinată Mamei Mari (Terra Mater) și tuturor mamelor din lume. Femeia, ca mamă, este dătătoare de viață veșnică, simbolizând fertilitatea eternă.

Matronalia a fost dedicată în anul 375 î. Ch. zeiței Iuno, considerată protectoarea femeilor.

Poetul Virgil spunea ca “Martias kalendas esse feminarum”, ceea ce înseamnă că toate zilele lunii martie sunt închinată femeii, mamelor noastre.

Cato Censorul atribuia luna martie femeilor, spunând că “Podoaba femeii nu este aurul sau bijuteriile și nici rochiile brodate cu fir sau purpură, ci buna cuvîntă, dragostea de bărbat și de copii, supunerea, modestia”.

Matronalia - festivalul femeilor
Sursa foto: mysticalmoonstar.wordpress.com

1 Martie - Matronalia
Sursa foto: www.ulsseonline.it

Feriae Martis

În timp ce plebeii și patricienii din Cetatea Eternă sărbătoreau *Matronalia*, o sărbătoare dedicată zeiței Juno Lucina, istora ne spune că tot în luna martie se celebrau și faimoasele *Feriae Martis* – serbări dedicate zeului Marte, patronul războiului, agriculturii și fertilității. Cele două festivități se împloteau într-un melanj spiritual și teluric, care ducea paroxismul societal la cote maxime. Culoarea zeului Marte era roșu.

Zilele lui Marte era un festival de aproape o lună (1 –24 martie) în cinstea lui Marte, fiul Iunonei, zeul războiului dar și al agriculturii, precum și în cinstea altor zeități. Includea depunerea de ofrande la diferite temple, ritualuri de purificare a armelor, curse de cai și era reînnoit focul sacru al Vestei. Vestalele se îngrijeau pe parcursul anului de focul din Templul zeiței Vesta, asigurând astfel continuitatea și stabilitatea simbolică a întregii Rome.

Statuie a zeului Marte
Sursa foto: ro.wikipedia.org

Marsyas Silen

Și în teritoriul ocupat de actualele plaiuri mioritice aveau loc, cam în aceeași perioadă, celebrări ale zeului Marsyas Silen, considerat de vechii traci drept inventator al fluierului și patron al pământului, vegetației și fecundității naturii.

Legenda spune că l-a sfidat pe zeul Apollo, deoarece a recunoscut că este mai faimos decât acesta, mulțumită instrumentului la care cânta. Pentru a-l pedepsi pe Marsyas pentru imoralitatea de a sfida un zeu, Apollo l-a jupuit de viu și i-a acoperit pielea cu un pin.

Concluzii privind originea mărțișorului

Ulterior cuceririi spațiului geo-cultural trac de către romani, are loc un amestec de idei, ritualuri și simboluri între cultului lui Marsyas Silen, care se suprapune peste cultul ancestral, mult mai vechi, al Marii Mame (*Matronalia*), cultul zeiței Juno și cel al zeului Marte. Principalul rezultat al acestui amalgam religios și administrativ a fost atribuirea numelui de *mărțișor* unei tradiții care – potrivit specialiștilor – ar fi apărut pe pământurile românești acum aproape 8000 de ani și care ar fi luat forma purtării de pietre prețioase și/ sau monezi, înșirate pe fire de lână.

Dualitatea roșu-alb este reflectată de mărțișor: roșu-război, alb-pace. În plus, Anul Nou a fost sărbătorit pe 1 Martie până la începutul secolului al XVIII-lea.

Cercetările arheologice din România au scos la iveală amulete asemănătoare cu mărțișorul, datând de acum 8 000 de ani. Ele erau formate din pietricele vopsite în alb și roșu și erau purtate la gât.

Mărțișorul a fost atestat pentru prima dată într-o lucrare scrisă de Iordache Golescu (1768-1848), intitulată „Condica limbii române”.

Mărțișorul este sărbătorit și în Bulgaria, Macedonia de Nord, Republica Moldova.

Bibliografie

- <https://leviathan.ro/martisorul-de-la-legenda-la-traditie/>
- <https://advu.ro/martisorul-o-datina-antica/>
- <https://virtusantiqua.ro/?p=1888>
- <https://goddesses-and-gods.blogspot.com>
- <https://www.britannica.com/topic/Matronalia>
- <https://rolandia.eu/en/blog/discover-romania>
- <http://hirpisorani.blogspot.com/2015/03/>
- <https://www.theoi.com/Gallery/>
- <https://www.artantik.info/martisorul-semnificatii-si-origine/>
- <https://www.ancient.eu>
- <https://shirleytwofeathers.com>
- <https://mysticalmoonstar.wordpress.com>
- <https://destepti.ro/>

Mucenicii

Maya Theodora Fugaru, III A prof. coord. Manuela Georgescu

Cei 40 de mucenici din Sevastia a fost un grup de soldați romani din Legiunea a XII-a Fulminata (Înarmată cu fulger) care a fost martirizat în anul 320 din cauza credinței creștine și este menționat în martirologiile tradiționale.

Ei au fost uciși la marginea orașului Sevastia din provincia Armenia Inferior (actualul oraș Sivas din Turcia) din ordinul

împăratului Licinius, care, după anul 316, i-a persecutat pe creștinii din regiunile orientale ale imperiului. Cea mai veche relatare despre existența și martiriul lor îi aparține episcopului Vasile al Cezareei Capadociei (370–379).

Prăznuirea celor Patruzeci de Mucenici datează, prin urmare, de dinaintea păstoririi episcopului Vasile, care i-a elogiat la 50-60 de ani de la moartea lor.

Sărbătoarea creștină a Sfinților 40 de Mucenici din Sevastia, prăznuită pe data de 9 martie, s-a suprapus peste începerea anului agricol tradițional dinaintea creștinării și a generat o sărbătoare tradițională din România și Republica Moldova: **Mucenicii** sau **Măcinicii**. În acea zi, se face curățenie mare în gospodării, incinerându-se gunoaiele strânse numai cu foc adus din casă, pentru a duce căldura din casă și afară. În credința populară a Românilor, în ziua Sfinților Mucenici se încheie *zilele babelor*, zile capricioase ale îngemănării iernii cu primăvara, lăsând loc *zilelor moșilor*, zile calde. De aceea, în această zi se fac numeroase ritualuri de alungare a gerului, cum ar fi: lovirea pământului cu băte sau maiuri, rostind descântece, pentru ca să iasă căldura și să alunge gerul, sau jocul copiilor peste foc.

În ziua Mucenicilor, în credința populară, se deschid mormintele și porțile Raiului, iar gospodinele fac, în cinstea sfinților, 40 de colaci numiți *sfinți*, *mucenici* sau *brădoși*.

În Moldova, mucenicii, numiți sfințișori, au forma cifrei 8, o stilizare a formei umane, și sunt copti din aluat de cozonac, apoi unși cu miere și nucă.

În Dobrogea, se păstrează aceeași formă antropomorfică, dar mucenicii sunt mai mici și sunt fierți în apă cu zahăr, cu scorțișoară și nucă, simbolizând lacul în care au fost aruncați Sfinții Mucenici. În Muntenia, pe lângă brădoșii obișnuiți, se face o *Uitata pentru morți*, un mucenic mai mare, dar orb, pe care copiii îl joacă în jurul focului și care este dedicat celor morți care pe timpul anului au fost uitați.

Mucenici cu nucă și scorțișoară

Mucenici muntenești

Legenda Babei Dochia

Sabrina Fugaru, V A
prof. coord. Daniela Agafiței

Cu mulți, mulți ani în urmă, trăia o femeie bătrână care se numea Dochia. Avea o fiică vitregă pe care nu o avea la inimă.

În prima zi din luna Martie, baba Dochia i-a dat fetei, o haină foarte murdară, cerându-i să o spele la râu până devine albă ca zăpada. Tânăra fată s-a dus la râu și a spălat-o mult timp, dar pe cât o spăla ea mai tare, pe atât devenea haina mai neagră. Și cum muncea ea de zor încercând să spele haina, a apărut un bărbat tânăr și chipeș care se numea Martișor și a întrebat-o de ce plânge.

Fata i-a povestit lui Martișor ce i s-a întâmplat. Atunci Martișor i-a spus că posedă o putere magică și i-a oferit o floare cu petale roșii și albe. El a îndemnat-o să mai spele încă o dată veșmântul și apoi să se întoarcă acasă. Când a ajuns fata acasă haina era albă ca neaua. Bătrânei Dochia nu i-a venit să creadă ceea ce văzuse. Ea nu s-ar fi așteptat ca fiica sa vitregă să reușească să îndeplinească sarcina. Deodată a văzut floarea din părul fetei.

- De unde o ai? o întrebă bătrâna. Este încă iarnă.

- Am primit-o în dar de la Mărțișor. Nu-i așa că mi șade bine?

Uitându-se cu atenție la floare, bătrâna a crezut că primăvara a revenit, își pune pe dânsa nouă cojoace și plecă cu turma pe munte. Pe drum vremea era frumoasă, așa că a renunțat în fiecare zi la câte un cojoc. La sfârșitul celei de-a noua zi, când și-a dat jos și ultimul cojoc, a fost însă prinsă de un

ger puternic. Când a ajuns în vârf i s-a arătat Mărțișor și i-a grăit:

-Vezi cât de rău este să stai în frig și umezeală? Tu, cea care ai obligat fata cea bună să spele iarna hainele la râu, vei avea parte de o soartă cumplită!

Apoi a dispărut.

Bătrâna a rămas singură pe munte. A venit gerul, iar ea și oile sale au fost transformate în pietre de gheață. Și astăzi le puteți întâlni dacă vă plimbați prin Munții Ceahlău din Carpații Orientali.

Ebru Mujdaba, V A

Andreea Roman, V A

Eva Maria Neagu, VIII B

Obiceiuri de Paști

Daria Andreea Șerban, VI B
prof. coord. Alina Popa

Paștele este una dintre cele mai importante sărbători ale creștinilor, prin Învierea lui Iisus Hristos. Obiceiurile de Paște sunt multiple și sunt respectate an de an de către persoanele care petrec această sărbătoare. De-a lungul timpului, vopsirea ouălor, drobul și mielul au devenit reprezentative pentru masa de Paște a fiecărui român.

Însă, în funcție de zonele țării, sărbătoarea Paștelui are obiceiuri și tradiții specifice, aceasta fiind o sărbătoare foarte respectată de către români.

Obiceiuri și tradiții în Maramureș

Sâmbătă se fac ultimele pregătiri pentru marea sărbătoare, gospodinele punând în cuptor mielul sacrificat, cozonacii și pasca. După ce toate bucatele sunt gata, femeile din satele maramureșene obișnuiesc să se ocupe de aspectul lor fizic pentru a arăta impecabil în ziua de Paște. Duminica se întinde masa mult așteptată, se primesc oaspeții și se adună cu toții în jurul mesei. După ce toată lumea a terminat de mâncat, bărbatul casei începe ciocnirea ouălor cu ceilalți invitați prezenți.

Un obicei foarte vechi din Maramureș practicat în unele sate și astăzi presupune ca toți membrii familiei să mănânce din primul ou ciocnit pentru a avea parte de noroc și prosperitate toată viața. Tot în Maramureș, sătenii obișnuiesc să pună un ou roșu și o monedă în apa cu care se spală pe față în ziua de Paște pentru a fi feriți de rele. Toate activitățile din jurul mesei se încheie de cele mai multe ori cu o petrecere cum numai în Maramureș se face, unde toată lumea chiuie, se bucură, dansează și cântă.

Obiceiuri și tradiții în Moldova

În Moldova este o tradiție sfântă ca după slujba de la biserică, preotul să treacă pe la fiecare mormânt să citească o rugăciune alături de familia celor adormiți. Bucatele tradiționale pregătite și aduse de gospodine sunt sfințite și date de pomană pentru sufletul celor plecați pe lumea de dincolo. Acesta este un obicei prin care sătenii își amintesc de cei dragi care au plecat de lângă ei, pomenindu-i.

Odată cu această tradiție, a doua zi de Paște este un bun prilej pentru cei care au plecat din acest sat, să se reîntoarcă la origini, să se întâlnească cu prietenii din copilărie și să depene amintiri.

În Moldova, este o tradiție păstrată încă din

bătrâni, ca în joia seacă să se vopsească ouăle pentru că se spune că se păstrează mai bine. Tot în această zi se coc cozonacii și pasca.

Obiceiuri și tradiții în Transilvania

În Miercurea, Joia și în Vinerea Mare, femeile pregătesc pasca, mielul și ouăle, a căror încondeiere se distinge în această zonă printr-o varietate mare de modele și culori.

În ziua de sâmbătă, băieții împodobesc brazii cu panglici colorate, iar seara, tinerii se strecoară în curțile fetelor nemăritate și le agață brazii la poartă. La masa de Paște ouăle roșii se ciocnesc după un anumit ritual: persoana mai în vârstă (de obicei bărbatul) ciocnește de capul oului ținut în mână de un membru al familiei, în timp ce spune: "Hristos a Înviat!", la care se răspunde cu: „Adevărat a Înviat!”

În prima zi de Paște în unele sate transilvănene toți membrii se spală de dimineață pe față cu apa în care a fost pus un ou roșu, un ban de argint și o crenguță cu busuioc. În unele zone din Transilvania există credința că îți va merge bine tot anul dacă prima persoană care intra în casă va fi un bărbat. Prânzul din prima zi de Paște este un prilej de reunire a familiei, iar de pe masa nu pot lipsi: ouăle roșii, ceapa verde, cașul de oaie, salata, ridichi, drobul și friptura de miel. În a doua zi de Paște, fetele tinere și femeile sunt stropite cu parfum de către feciori și bărbați îmbrăcați în haine tradiționale. Fetele, la rândul lor, oferă băieților de băut, ouă roșii și prăjitură.

Obiceiuri și tradiții în Oltenia și Muntenia

În Muntenia și Oltenia, potrivit tradiției de secole, oltencele nu au voie să doarmă deloc în Joia Mare, deoarece vor avea probleme cu somnul tot anul. De asemenea, dacă spală haine sau gătesc tot felul de preparate grele pentru masa de Paște, acestea pot fi blestemate de Joimărița, un personaj mitic care sperie Paștele.

În mai multe localități din Muntenia și Oltenia, credincioșii își amintesc de cei decedați și se spune că în această zi, sufletele morților se întorc la casele lor, fapt pentru care seara se aprind lumânările.

În ziua de Paște, după ce au venit de la biserică, muntenii și oltenii de la sate nu intră în casă până

nu culeg iarbă proaspătă și deasă din grădină, pe care o pun în fața casei pe terasă sau pe scări.

În Oltenia se pregătește pe lângă drobul de miel sau tradiționala pască și ciorba de bureți, o ciorbă clasică și unică doar în această regiune a țării.

Bibliografie:

www.huntercastle.ro

www.gandul.ro

blog.travelmint.ro

Sursa foto: blog.travelmint.ro

O vizită la școală cu conflicte militare

Rayan Al Jbaili, VI B
prof. coord. Carmen Țilivea

Acum un an, am fost în Liban să-mi vizitez rudele. După câteva zile, am plecat cu mașina în Siria, pentru a-mi vizita bunicii și alți verișori.

Chiar dacă se spune că războiul din Siria s-a încheiat, în realitate bătălia este departe de a se fi terminat. După șase ani de război civil, Siria a devenit o țară care zace în ruine. Foarte mulți oameni au murit, iar tot atât de mulți au fugit din țară. Din toate aceste nenorociri, cel mai mult au de suferit copiii. Aproape jumătate din aceștia nu mai merg la școală. Multe școli au fost distruse, iar cadrele didactice au fost ținte ale atacurilor teroriste.

Intr-o zi am mers cu vărul meu să vizitez școala lui. Am mers pe un drum plin de ruine, am trecut pe lângă fosta lui școală, care era jumătate dărâmată și cu urme de gloanțe în pereți. Am ajuns în fața unei peșteri unde, spre uimirea mea, a fost mutată școala din motive de siguranță, deoarece sunt mai greu de detectat. Acea peșteră găzduia aproximativ 120 de elevi împărțiți în două grupe. Pe lângă cursurile generale, se făcea un curs nou numit „Lección de apărare”, în care învățau ce trebuie făcut în timpul raidurilor aeriene. În peșteră era răcoare, umezeală și nu erau condiții bune pentru copii, dar ei erau mulțumiți pentru că se simțeau în siguranță.

Happy Halloween!

prof. Carmen Vasiliu

***HALLOWEEN* by DAVID FARCAS, VII A**

Halloween is one of the biggest celebration days in the United States of America, it is a yearly holiday observed around the world on October 31. This is special and kind of very funny because people wear many and different crazy costumes. Even though Halloween isn't celebrated in my home town, my friends and I, we go out and have parties, no matter the differences in our traditions or religions. In this day, a lot of things happen and there are a lot of activities to do, even if you are an adult or a kid.

***HALLOWEEN STORY* by BIANCA IONICA, VII A**

It happened almost three years ago, on Halloween day. I woke up earlier that morning, to try and prank my little brother. All that done, then got costumed into a skeleton, with a plastic scythe in my hand. He fell into my prank, and right after we started fighting: him with a nerf gun and me the scythe. Somehow, it fell right on his head and broke it. He was bleeding and started to cry. Fortunately, our mother was around and tried to stop the bleeding, then she took him to see a doctor.

Everything was fun and well until I managed to break his head on Halloween day...

***THE WITCH* by ALEXANDRA DARIA SIMION**

It was Halloween night! I had been waiting for it. Because of the pandemic, I stayed home but I wanted to watch a movie called "The Witch". It was so scary! The movie said that the witch really was alive a long time ago and might still be alive nowadays. I grabbed my chips and popcorn and I closed all the doors and windows so I could start watching it. After an hour, the movie stopped and the tv turned off by itself. All the curtains opened and I was really scared. I heard an evil laughter and when I looked outside my window I saw her! The witch was there, at my house and she even had a wand! Luckily, I was a Harry Potter fan and I had a wand,

too, so I took it out and started the battle. When I started doing a spell, she fell off her broom. I was confused and got to her to help her. She was not there...

I got into the house and got to sleep sad but proud of myself because I had scared a witch. I woke up in the morning and kept all the things that had happened to me.

***THE CANDY MONSTER* by RARES SIMION, VII A**

Year after year there are kids that throw away candy that they don't like or that they don't eat and are expired. One night I decided to go to a family of two kids which was throwing away candy and scare them so hard and tell them that if they chuck away anymore candy during Halloween, they will never be able to eat candy again.

The Monster went to every house and did the same but, when Halloween was over, mountains of uneaten candy were being thrown away. The Candy Monster got so angry that he made it that everyone would have nightmares and won't be able to sleep. If people weren't scared at first, he would then make them have another nightmare the next night, until they will not be able to sleep for one whole night.

After he did that, he happily let everyone live their normal lives in peace.

***HORROR STORY* by ROBERT GABRIEL MOSSOR**

It was October 31, 1986. As you know, it was Halloween and on this specific day all the scary stuff happens.

My mom told me to go to the grocery store to buy candy for the kids that would come to the house. I walked in and, as soon as I stepped into the store, the power went off. So I started panicking, all the doors had been locked and I tried to break down the door but... no result.

At first I was scared because the day was not ending soon, so I built myself some sort of a cardboard fortress. In the first two hours I felt awesome

inside it but as soon as I got out of there I saw there was blood everywhere. Yet, I noticed that the front door was open and when I got out of the store... I died.

I woke up and I realized I was still alive so I screamed "Freedom!" ... then the day ended.

***HALLOWEEN STORY* by BRIANNA IOANA ILIE**

My uncle was a pizza delivery boy. He was too young. But he was happy and lucky. On October 31 he got an order for delivering pizza at night. The address was strange and new to him. He went outside but his car was missing.

Suddenly, a woman appeared. She was beautiful and my uncle went to her step by step. She said loudly: "You were chosen!" The woman also took a few steps. She was dressed as a bride. But when my uncle was in front of her, the woman had changed: her eyes were white, her hair was black but her dress was still white. There was a forest in front of him. My uncle ran. He escaped the woman. He was leaning against a tree. And from the silence he

heard:" I told you that you were the chosen one!" ... and on the bride's dress there was a painting in blood of the two of them at the wedding.

Remember, on Halloween day, near the Hoia Baciu forest a beautiful woman looking for her husband will appear in front of you. Boo!

***MY HALLOWEEN STORY* by DAVID ANDREI DUNOSE**

On Halloween day, my friends and I went trick or treating. I was 10 years old at that time. After an hour of collecting candy, we were very happy and we got to the last house.

We knocked on the door and we could hear some weird noises. We thought it was kind of suspicious but we still waited in front of the door. After about two minutes, we knocked again, as we were getting tired of waiting.

"Trick or treat!" we screamed loudly.

Almost instantly, we could hear a deep voice saying "Trick!". The door got wide open and a man dressed as a ghost popped out. We got really scared and ran as fast as we could. And to this day, we never go around that house again.

Halloween

**Bogdan Andrei Grigore, VII A
prof. coord. Carmen Vasiliu**

It was Halloween night, all the children were dressed as ghosts or other strange characters. I went for a treat or trick with my friends.

I was dressed as a pumpkin. I wore my first Halloween costume when I was 8 years old. I stopped in front of the first house and said the phrase "trick or treat" and out of the house came a lady dressed as a witch with a basket full of candy. The lady asked us what we were dressed in and gave each of us 2 candies. Two houses later, a gentleman painted on his face as an ogre came out of the house and scared us with a deafening scream.

The Legend of "Stingy Jack" (source: internet)

Vlad Andrei Burcan, VII A
prof. coord. Carmen Vasiliu

People have been making jack-o'-lanterns at Halloween for centuries. The practice originated from an Irish myth about a man nicknamed "Stingy Jack." According to the story, Stingy Jack invited the Devil to have a drink with him. True to his name, Stingy Jack didn't want to pay for his drink, so he convinced the Devil to turn himself into a coin that Jack could use to buy their drinks. Once the Devil did so, Jack decided to keep the money and put it into his pocket next to a silver cross, which prevented the Devil from changing back into his original form.

Jack eventually freed the Devil, under the condition that he would not bother Jack for one year and that, should Jack die, he would not claim his soul. The next year, Jack again tricked the Devil into climbing into a tree to pick a piece of fruit. While he was up in the tree, Jack carved a sign of the cross into the tree's bark so that the Devil could not come down until the Devil promised Jack not to bother him for ten more years.

Soon after, Jack died. As the legend goes, God would not allow such an unsavory figure into heaven. The Devil, upset by the trick Jack had played on him and keeping his word not to claim his soul, would not allow Jack into hell. He sent Jack off into the dark night with only a burning coal to light his way. Jack put the coal into a carved-out turnip and has been roaming the Earth with ever since. The Irish began to refer to this ghostly figure as "Jack of the Lantern," and then, simply "Jack O'Lantern."

In Ireland and Scotland, people began to make their own versions of Jack's lanterns by carving scary faces into turnips or potatoes and placing them into windows or near doors to frighten away Stingy Jack and other wandering evil spirits. In England, large beets are used. Immigrants from these countries brought the jack-o'-lantern tradition with them when they came to the United States. They soon found that pumpkins, a fruit native to America, make perfect jack-o'-lanterns.

The Story of Three Children

Alina Ionela Climov, VII A
prof. coord. Carmen Vasiliu

It was a beautiful Halloween day - I mean October 31. There were 3 kids who were 3: one called Mike, the other Dustin and the last one was a girl called Eleven.

They decided to go caroling and went to every house and said trick or treat? Few houses later there was a very old house where lived a very grumpy old man who couldn't stand children. The three didn't know so they decided to knock on the door. No one answered so they tried the doorknob: the door was

open. They entered the house saying "Hello, is anyone home?" There was an old man sitting in a chair. He had magical powers and decided to scare them with the portal where a creature called demegorg came from.

They were very scared so they tried to run away but they couldn't because the old man locked the door with his magical powers. From that day, Dustin, Eleven and Mike were never found.

Rolul scriitorului în societate

Daria Andreea Șerban, VI B
prof. coord. Alina Popa

Un scriitor are un rol important în societatea în care trăiește. Scriitorii se numără adesea printre valorile care definesc specificul unei societăți, căci prin puterea lor creatoare ei surprind și redau ceea ce este esențial în tradiția și felul de a fi al aceluiași popor. Într-o societate în care valorile importante sunt tot mai șterse, avem nevoie de oameni atrași spre frumos, care să ne reprezinte.

Consider că orice scriitor manifestă dorința de a exprima un anumit mod de a gândi, simți sau trăi, de regulă specific societății în care trăiește. Astfel, prin operele sale, sufletul celui care creează se contopește cu „sufletul” națiunii din care face parte, pe care o pune în valoare și pe care o înalță cu un sens bogat.

După părerea mea, un scriitor definește societatea. Este evident că nu e ușor să scrii și că

procesul creator este alunecos, subiectiv și individual. Nu e atât de ușor să pătrunzi într-o societate dacă nu reușești să o surprinzi, să o atragi, să o faci să simtă că ceea ce scrii exprimă ceea ce simte și crede ea însăși. Scriitorii se ghidază după propria lor creativitate, dar sunt atenți la cerințele cititorului, la ce le poate stârni interesul acestora.

Un scriitor are un rol fundamental în societatea în care trăiește. Scriitorii devin, într-un fel, purtătorii de cuvânt ai nevoilor unei societăți, surprinzând problemele, trăirile, emoțiile și făcându-le vizibile tuturor.

Bibliografie:

<http://marsavrilmai.blogspot.com/2013/12/despre-menirea-scriitorului>

Statuie de bronz a Scriitorului, secolul al XIX-lea
Sursa foto: www.123rf.com

„Confesiunile unui prieten imaginar” de Michelle Cuevas Anastasia Bedilă, IV A prof. coord. Gina Dima

Vă recomand această carte despre puterea prieteniei și a imaginației.

Genul meu preferat de cărți de la editura Arthur sunt cele din colecția Smart. Am citit această carte de curând și nu aș spune că este preferata mea, dar mi-a plăcut subiectul și am citit-o cu plăcere.

Este vorba despre o fetiță pe nume Fleur care are un frățior. Acest frățior era de fapt prietenul imaginar al lui Fleur, dar el nu știa până acum asta. Fleur și-a convins părinții să îi pună un loc la masă, să îl înscrie și pe acest prieten imaginar la o școală, de fiecare dată când mergeau la un film îi cumpărau un bilet și popcorn. Părinții se săturaseră deja. Au spus că întrece măsura cu acest prieten imaginar.

Acest băiețel se numea Jacques Papier. Să vă povestesc puțin despre el. Nu îi plăceau deloc șoricarii. Îi place să se joace din când în când cu

păpușile. Iși îndrăgea mult surioara cu care legase prietenie bazată pe încredere și pasiuni comune. Aveau hărți ale imaginației cu tărâmurii minunate, aveau o imaginație bogată. Aveau obiceiul de a merge împreună la spectacole nereușite și să râdă împreună.

Dar într-o zi Jacques, după ce îi auzi pe părinți cum vorbeau despre el cum ar fi un prieten imaginar, a hotărât să se prefacă că are un prieten imaginar ca sa-i facă în ciudă lui Fleur. Vă gândiți că a funcționat? Nu prea. A ajuns să frecventeze Clubul prietenilor imaginari, a cunoscut alte persoane, însă nu-i trecea dorul de Fleur. A regretat că a părăsit-o.

Dacă am reușit să vă stârnesc curiozitatea, citind veți afla singuri dacă cei doi s-au mai întâlnit, dacă micuțul și-a găsit liniștea.

„Grădina secretă” de Frances Hodgson Burnett

Ștefania Putină, IV A
prof. coord. Gina Dima

Când locuia în India, Mary era o fetiță bolnăvicioasă și nu tocmai amabilă cu cei din jur. Din nefericire, rămâne orfană și este trimisă în Anglia pentru a locui în misterioasa reședință a unchiului său. Acesta nu îi acordă prea multă atenție, și nimic nu pare să aducă vreo schimbare în felul ei de a fi. Este singură și nu are cu cine să joace, dar într-o zi află de existența unei grădini secrete în care, firește, nimeni nu are voie să intre. Apoi Mary descoperă o cheie veche într-un răzor de flori, și dintr-odată, un

val de magie o conduce către poarta interzisă. Când rotește cheia în încuietorie, Mary intră într-o lume pe care, altfel, nu s-ar fi putut-o imagina vreodată.

Ocupându-se de grădină, alături de grădinarul Ben și de vărul ei Colin, Mary însuși înflorește, transformându-se într-o ființă optimistă și veselă.

Înțelesul acestei cărți este acela că liniștea sufletească și sănătatea trebuie cultivate precum florile unei grădini îngrijite cu multă dragoste.

„Insula misterioasă” de Jules Verne

Sebastian Florescu, IV A
prof. coord. Gina Dima

Aș vrea să locuiesc pe Insula Lincoln măcar o lună ca să aflu cum este să trăiești într-o casă de granit sau aș vrea să văd momentul în care Cyrus Smith a detonat peretele de granit de pe plaja de lângă Hornuri, fosta lor casă, folosind nitroglicerina. Aș mai vrea să văd reacția lui Pencroff când a primit de la colegii săi: Cyrus Smith, Nab, Harbert, Gedeon Spillet o pipă plină cu tutun.

Cel mai mult mi-a plăcut momentul în care casa de granit a fost jefuită de 20 de maimuțe care

căutau banane, iar cei cinci naufragiați au fost nevoiți să doarmă la Hornuri. Următoarea zi au reușit să intre-n casa lor, unde au găsit un babuin care nu a reușit să fugă din casă. Aceștia i-au dat numele Jab și l-au făcut sclavul lor. Jab se pricepea la: gătit, curățenie, să-l imite foarte bine pe Nab. Ce îi plăcea lui Pencroff la Jab era faptul că babuinul Jab nu se culca până nu îl învelea bine pe Pencroff.

Recomand această carte colegilor mei, pentru că este plină cu aventuri și foarte captivantă.

„Jacky HA-HA” de James Patterson și Chris Grabenstein

Melissa Koseoglu, IV A
prof. coord. Gina Dima

Melissa Koseoglu, IV A

Bună! Azi vom vorbi despre cartea „Jacky HA-HA”. Personajul principal este o fetiță care încearcă să nu mai fie clovnul clasei (este cam greu după ce te-ai obișnuit să fii mereu clovnul clasei). Poate vă întrebați de ce este clovnul clasei? Păi, le răspunde profesorilor mereu în glumă și o dată a pus nume unghiurilor (din acest motiv a primit cinci detenții, auchhhh!). Din fericire a scăpat de ele (nu într-un mod rău, ci unul foarte bun).

O profesoară nouă venise în școală, o cheamă O'Mara, ei îi place să discute cu copiii în loc să-i certe, îi plac farsele și glumele (chiar și în timpul orelor). Poate nu vă așteptați, dar

să știți că acei copii învățau mult mai repede și mai bine. O'mara și cu Jacky au devenit destul de apropiate, chiar dacă sunt profesor și elev.

Cum spuneam, Jacky a scăpat de orele de detenție cu teatrul. S-a înscris la clubul de teatru din școală în rolul unui personaj foarte hazliu pe nume Snoopy. Fata învață destul de bine, având în vedere că are șapte surori (și pe mine m-a surprins când am aflat că se înțeleg foarte bine și mama lor este în ARMATA, woooooow), fac curățenie împreună și învață tot împreună.

Gata, gata, nu vă mai spun, că vă iau toata distracția din carte. Dacă vreți, puteți și voi să vă scrieți părerea după ce o citiți.

„Noroc cu laptele” de Neil Gaiman

Hakan Mamut, IV A
prof. coord. Gina Dima

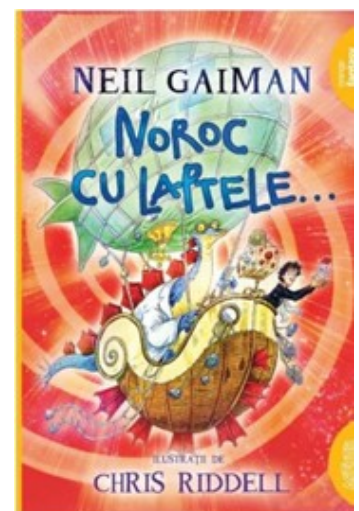
Acum câteva săptămâni am citit o carte fantastică numită „NOROC CU LAPTELE”, scrisă de Neil Gaiman și publicată la editura ARTHUR.

Cartea era plină de aventuri palpitante care te făceau să vrei să intri în carte și să ai parte și tu de ce a avut personajul principal. Și ca să vă explic mai pe scurt cât de minunată este această carte, vă pot spune câteva faze din ea.

Totul începe atunci când doi copii vor lapte, dar nu mai este. Tatăl,

văzând cât de deprimați sunt copiii, s-a decis să meargă până la magazinul din colț, dar cine ar fi crezut că, până la magazinul din colț, s-ar putea întâmpla atâtea. În fine, mai bine vă las pe voi să descoperiți restul citind cartea.

Această carte este una magică, atunci când citeam nu mă mai puteam opri. Vă recomand și vouă, colegi, această carte. Sigur o să fiți fascinați de această poveste.

„Școala pentru Bine și Rău” de Soman Chainani

Ariana-Maria Chirea, IV A
prof. coord. Gina Dima

În acest an Sophie și prietena ei Agatha sunt furate de extraordinara putere a Directorului școlii. Ele ajung în legendara Școală pentru Bine și Rău, unde băieții și fetele obișnuite sunt antrenați să devină eroi și ticăloși din povești.

Sophie a visat totă viața să fie furată într-o lume magică.

Cu rochiile roz, pantofii de cleștar și dorința de a face fapte bune, Sophie era convinsă că va absolvi școala pentru Bine ca o prințesă.

În schimb, Agatha cu rochiile ei negre și saboții grei, cu părul scurt

și negru era potrivită școlii pentru Rău.

În ziua în care toți oamenii își puneau capcane în casă, încuiiau ușile, băteau lemne în perete ca să nu li se fure copiii, Sophie își deschise toate ferestrele și scoase toate lacătele. Își îmbracă cea mai frumoasă rochie și se așază în pat. Agatha stătea la pândă lângă casa Sophiei ca nu cumva să pătescă ceva. Cele două fete ajung în Pădurea Nesfârșită.

În timp ele descoperă că singura cale de a ieși dintr-o poveste este să o trăiască!

Sunt un cititor pasionat

Sebastian Iofciu, IV A
prof. coord. Gina Dima

Mie imi plac foarte mult revistele cu benzi desenate din colectia „Rahan”.

M-am gândit cum ar fi ca eu să fiu în locul lui Rahan în cea de-a doua revistă, atunci când a fost alergat de un dinozaur care dorea să îl mănânce. Mi-a plăcut cât curaj a avut și ce inspirat a fost Rahan când a construit podul-capcană cu doar câteva resurse la dispoziție.

În niciun caz eu n-aș trece peste o prăpastie atât de adâncă, deoarece ar fi foarte riscant și aș putea cădea.

Mi-ar plăcea să locuiesc în cartea „Copacul cu 26 de etaje”, deoarece aș avea parte de multe aventuri și nu m-aș plictisi foarte repede.

Am citit volumele „Jurnalul unui puști”, în care personajul principal este și narator.

Știați că...?

prof. Marioara Dragomir

Planeta noastră, numită Pământ sau Terra, se deplasează în jurul Soarelui. Din cauză că Pământul este ușor înclinat într-o parte față de planul orbitei pământești, iar planeta noastră nu-și schimbă direcția în timpul zborului în jurul Soarelui, pe parcursul rotației sale prin Cosmos apar anotimpurile. Anotimp (termen din astronomie) = fiecare dintre cele patru diviziuni ale unui an. Începutul astronomic al primăverii este la 21 martie, echinocțiul de primăvară, când ziua este egală cu noaptea. În România, primăvara este scurtă, trecerea de la frigul iernii la căldura verii fiind, de obicei, bruscă.

Contrastul cel mai pronunțat dintre anotimpuri, din punct de vedere al climei, se manifestă în zona temperată a Pământului (deci și la noi, în vatra strămoșească).

Unele păsări călătoare, cum ar fi barza, rândunica sau privighetoarea nu iubesc deloc iarna și nici nu se întâlnesc vreodată în viața lor cu anotimpul rece. Vin la noi primăvara, trăiesc și scot pui în anotimpul călduros, iar când vine toamna migrează în zbor peste Marea Mediterană, trec peste ecuator și ajung tocmai în Africa de Sud, acolo unde se instalează (după iarna din emisfera sudică) anotimpul cald, adică primăvara, vara și toamna.

Umor școlar

prof. Marioara Dragomir

- Gigele, dă-mi un exempluu de patruiped !
- Masa, domnule profesor!

*

- De ce gen este oul?
- Neutru, domnule profesor.
- Bine. De ce?
- Pentru că din ou poate să iasă ori o găină, ori un cocoș.

*

În clasa întâi, la o lună după începerea școlii:

- Spune, Costache, cunoști această literă?
- Da, răspunde repede băiatul.
- Dacă da, atunci cum o cheamă?
- Nu-i știu numele, o cunosc doar din vedere, domnule învățător.

Epigramă

Unui școlar superstițios

Nu te mai încrede-n stele!
Că-s departe, reci și rele,
Te încrede în lectură,
Dacă vrei să-ți faci cultură!

Micul colecționar

Matei Saricu, V A
prof. coord. Daniela Agafiței

Nu există o vârstă pentru a începe o colecție nouă. Oamenii au colecționat întotdeauna lucruri. Că au moștenit o pasiune de la părinți sau și-au cultivat propria pasiune, oamenii au fost mereu colecționari.

Unii oameni colecționează cărți, tablouri, timbre, alții bilete de avion, bancnote vechi, modele de avioane în miniatură sau mașini vechi, trenuri

Există tot felul de colecționari și tot felul de lucruri colecționate. Toți oamenii aceștia au un lucru în comun. **Bucuria.** Colecțiile aduc oamenilor bucurie. Le deschid lumi noi, le dau dreptul să viseze și să își amintească cu nostalgie perioade dragi din viață. Așadar, dragi prieteni, vă recomand să colecționați și să vă bucurați și să vă îmbogați sufletul și mintea.

Desertul favorit: Rețetă de budincă braziliană

Andrei Rachieru, V B
prof. coord. Alina Popa

Ia 500g de lapte, 150g de zahăr, 125g de tapioca, 15g de unt, 125g de ciocolată, 60g de zahăr pisat și vanilie.

Fierbe laptele cu vanilia, adaugă zahărul apoi tapioca în ploaie, amestecă până ce totul a devenit compact, cam un sfert de oră. Scoate de la foc,

amestecă untul și gălbenușurile, bătând mereu cu telul.

În alt vas topește ciocolata în 4 linguri de apă, adaugă fiertura și, în sfârșit, pune albușurile bătute spumă.

Toarnă totul într-o formă caramelizată, umple-o pe 3 sferturi și pune-o 45 de minute la „bain-marie” în cuptor. Dacă focul e tare, acoperiți forma cu o hârtie unsă cu unt, atunci când prăjitura a prins culoare aurie.

Așteaptă să se răcească, scoate prăjitura din formă și toarnă peste ea o cremă englezească făcută cu 500g de lapte, 50g de zahăr și 1 ou.

Poftă bună!

Exemple de bună practică

Lebăda - colaj, clasa pregătitoare B, prof. Elena Fedor

Expoziție de păpuși (AVAP), clasa a III-a B, prof. Marioara Dragomir

1 Decembrie, clasa a III-a B, prof. Marioara Dragomir

Ora de lectură - Rețeta unei zile fericite, clasa a III-a B, prof. Marioara Dragomir

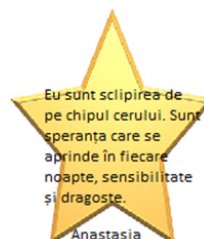
Mărțișoare, clasa a IV-a A, prof. Gina Dima

Ce ești tu? Stele, clasa a IV-a A, prof. Gina Dima

Ce ești tu?

Motivația - factor esențial al învățării

prof. Daniela Agafiței

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Motivația, alături de inteligență, aptitudini și voință, este una dintre variabilele cele mai importante pentru obținerea performanțelor școlare și profesionale. Motivele învățării școlare, precum și cele referitoare la alegerea profesiei evoluează odată cu dezvoltarea intelectuală și afectivă a elevilor. Ele se schimbă, se fixează sau se corectează pe măsura ce elevii își cunosc mai bine aptitudinile și își concentrează interesele.

Ținând seama de conținutul psihologic al motivelor, de relația motiv-învățare-scop și de criteriul valorii social-morale a motivelor, acestea pot fi clasificate în următoarele structuri:

- *motive sociale* (dorința de prestigiu, de comunicare),
- *motive cognitive* (curiozitate științifică),
- *motive de ordin afectiv* (dragostea de părinți),
- *motive profesionale,*
- *motive de autorealizare* (dorința de succes) și alte motive (V.Vintilescu).

În procesul de învățare se manifestă două forme de motivație: *intrinsecă și extrinsecă*. **Motivația intrinsecă** (interna) susține efortul din interior, determinându-l pe elev să învețe din motive superioare: dorința de a cunoaște valorile intelectuale și morale, de a se realizeze profesional. **Motivația extrinsecă** se manifestă la elevii mici, în aceste condiții elevul învață de teama părinților și obține note mari pentru a îndeplini obligația de a promova, de a fi printre primii în clasă.

Pentru crearea motivației sunt necesare folosirea unor strategii de stimulare. Este necesar să se prezinte elevilor scopul învățării, domeniile de aplicare a cunoștințelor, să fie apreciați și să li se arate progresele făcute, încât să li se trezească plăcerea de a învăța. Exigența ridicată, recompensele și activitățile extrașcolare sporesc motivația. De obicei, orice proces de învățare este plurimotivat. Eficiența învățării scade, când există un nivel minim de motivare sau o supramotivare și crește în cazul unui nivel optim.

Eficiența învățării depinde nu numai de condițiile interne, adică de procesele cognitive, afective și volitive, de motivație, atenție, interese de cunoaștere și anumite condiții externe foarte importante. Statusul profesorului condiționează în cea mai mare măsură succesul școlar al elevilor.

Această pregătire începe cu alcătuirea planificării materiei de predate, unde va preciza numărul de lecții, scopul și obiectivele ce urmează să fie realizate, strategiile didactice, materialul didactic și instrumentele de evaluare.

Organizarea activității de învățare este o condiție externă pentru succesul școlar, care trebuie să înceapă cu fiecare lecție pentru a realiza o învățare deplină. În acest scop, în funcție de conținutul lecției, după ce a realizat predarea, profesorul va face fixarea cunoștințelor prin chestionare orală, aplicații practice, rezolvări de exerciții, după care va trece la o fixare generală, și tema pentru acasă. Se vor elabora fișe de lucru, se va organiza învățarea în grup, stabilindu-se relații de colaborare și ajutor reciproc între elevi.

O motivație slabă sau o supramotivație scad eficiența învățării, în timp ce nivelul optim duce la creșterea rezultatelor, mai ales când elevul este implicat afectiv în învățare. Se va respecta și *legea transferului*, când o situație învățată facilitează învățarea alteia și *legea conexiunii inverse* (feed-back-ului).

Factorii temporali influențează și ei randamentul școlar. *Învățarea eșalonată* în timp este mai eficientă decât învățarea comasată; pauzele lungi sunt favorabile învățării unui material dificil și se recomandă la început pauze mai scurte și apoi mai lungi. La începutul învățării randamentul crește și treptat scade. După o învățare intensă este recomandată o stare de inactivitate.

Factorii psihoergonomici decurg din relația om-mașină, întrucât în școală se utilizează tehnici audio - vizuale, calculatoare. Aceste resurse oferă un potențial ridicat de informare, motivare, activizare și formare a elevilor. În procesul instructiv-educativ o atenție deosebită merită și factorii stresanți: fizici (zgomot, aer poluant), fiziologici (starea sănătății, subnutriția) și psihosociali (supraîncărcarea, relațiile tensionale), care scad randamentul școlar. Eficiența învățării depinde de procesele cognitive, afective și psiho-motorii, dar în aceeași măsură și condițiile interne constituie un reper important pentru proiectarea actului educațional. În consecință, motivația învățării este "cartea de vizită" a oricărui elev, un impuls ce acționează pe tot parcursul învățării.

În concluzie, prezentarea unor strategii de stimulare a motivației, constituite un design instrucțional care să vizeze dezvoltarea abilităților elevilor de a fi motivați pentru participarea la activitățile instructiv-educative.

Bibliografie:

Sălăvastru, D.(1999). Didactica psihologiei, Editura Polirom, Iași.

Sălăvastru D. (2004). Psihologia educației, Editura Polirom, Iași.

Neacșu, I. (1990), Metode și tehnici de învățare, Editura Militară, București.

Pandemia schimbă strategia!

prof. Mariana Ciubotariu

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

M-am născut în comunism, dar evenimentele din decembrie 1989 m-au surprins exact în momentul debutului formării mele profesionale. Nimic din ce trăisem până atunci în copilărie și cu care eram obișnuită nu se mai aplica! Toate așa-zisele valori transmise de demagogia comunistă păreau goale, lipsite de sens, dar pentru că eram într-o perioadă de formare, de început, am reușit să mă adaptez și să ne adaptăm toți cei de vârsta mea la noile cerințe ale regimului numit "capitalism" care la noi s-a instalat mai haotic și care ne-a supus la tot felul de provocări!

De la terminarea școlii care m-a livrat spre societatea în care trăiesc ca învățător, timp de 31 de ani am trăit o continuă adaptare la cerințele unei lumi în continuă schimbare. Dacă la absolvirea Colegiului Pedagogic fusesem învățată că rezultatele viitorilor mei elevi se cunatică în note de la 4 la 10 (4 reprezentând cea mai slabă notă și 10 reprezentând pe cea mai bună pe care aceștia o puteau obține), celelalte de la 1 la 3 reprezentând cazuri excepționale de abateri de la disciplina școlară, ulterior am fost puși și supuși la tot felul de cursuri și pregătiri prin care să cuantificăm rezultatele discipolilor noștri în calificative. Am primit atunci (cum se întâmplă întotdeauna) cu

oarecare reticență noua schimbare, am fost sceptică asupra rezultatelor ce vor apărea ulterior de la copii, dar timpul și răbdarea profesională, pe care mi-am format-o practicând această meserie, mi-au demonstrat că orice e posibil dacă este bine cercetat și bine pus în practică! Schimbările au continuat să ne asalteze pe noi "dascăli de școală nouă" (cum ne plăcea să ne spunem pentru că ne pregătisem în vremuri de libertate ideologică) cu intrarea timidă la început și treptat accentuată a calculatorului întâi în activitățile de pregătire a documentelor profesionale (planificări, tabele, referate etc) și apoi în prezentarea conținutului științific la clasă.

Consider ca niciodată România nu a avut o pregătire psihologică în masă care s-o ajute să adopte mai ușor provocările pe care trendurile vremii le impuneau. Și în învățământul românesc modificările s-au produs greu din cauza mai multor factori printre care i-aș enumera pe următorii: frica de necunoscut, lipsuri materiale acute, înverșunarea unora de a accepta noul în defavoarea vechiului, dar...s-au produs!

Pentru că generațiile de copii care ne populează clasele în zilele noastre sunt total diferite de generația mea (care și-a format cultura generală doar citind sute cărți de beletristică și urmărind

Teleenciclopedia o dată pe săptămână-sâmbăta) și noi, profesorii, suntem obligați să ne adaptăm cerințelor impuse de ei. Această generație numită "generația digitală" nu mai are răbdarea de a parcurge o carte pe care o aveam noi! Pentru ei este mai simplu să vizioneze un filmuleț pe Youtube, să facă un mic "research" pe Google și să afle răspunsul la întrebările care îi frământă. Ca orice generație sunt supuși și ei unor provocări-capcane: pot deveni foarte superficiali în învățare, pot lua drept bune informații eronate de pe internet dacă nu realizează o bună documentare, pot deveni foarte instabili emoțional și antisociali din cauza preponderenței calculatorului în viața lor în detrimentul petrecerii timpului liber cu copiii de vârsta lor.

Internetul și calculatorul au început să facă parte din viața noastră de zi cu zi, a tuturor oamenilor, cel puțin a celor din mediul urban, iar ei, copiii, vin încă din primele clase de învățământ primar cu dexterități digitale care nouă, adulților, ne-au luat ceva timp să le dobândim. Și la catedra se simțea o nevoie acută de schimbare a strategiilor de predare-învățare-evaluare! Vechiul era desuet, nu mai corespundea cu cerințele vremurilor actuale! Contextul actual pandemic provocat de propagarea virusului Sars-cov-2 ne-a pus în fața unor situații inedite: închiderea școlii pentru a împiedica înmulțirea cazurilor de îmbolnăviri, continuarea procesului educativ, dar la nivel online (deci cu sprijinul internetului și a furnizorilor acestuia de pe piață), adaptarea din mers, fără un preambul generos, a conținutului științific la noile cerințe de predare online.

Sigur, așa cum trăisem până acum (într-o continuă schimbare), am mai apăsător o dată pe butonul "adaptării" și am început să căutăm singuri în hățișurile ofertelor de școlarizare încropite în mare viteză pe internet de diverși avizați formele de școlarizare care să ne ajute să ne restabilim "canalul de comunicare" cu elevii nostri. Odată cu aceste cursuri am învățat că ne putem baza nu doar pe învățarea "sincron" (care se face față în față la clasă), ci și pe predarea "asincron" care constă în pregătirea unui demers didactic care să fie pus la dispoziția elevilor noștri cu ajutorul unei platforme de învățare pe o perioadă mai lungă de timp și ale

cărei rezultate să fie măsurate și cuantificate în tot felul de statistici, tabele și procentaje.

Este și cazul meu care am ajuns să frecventez întâmplător webinarile gratuite susținute de firma Siveco în colaborare cu profesor învățător primar Crina Morariu (de la o școală din Târgu-Mureș) de familiarizare cu platforma WAND EDUCATION, platformă care a fost construită cu specialiști IT-iști români pentru învățământul britanic. Această doamnă învățător, în căutările și neliniștile sale profesionale, a descoperit platforma, a început s-o exploreze, să-și construiască lecții pe ea, să-i vadă necesitatea și utilitatea și astfel la propunerea producătorilor să împărtășească și altor cadre didactice dornice de învățare să se familiarizeze cu aceasta și s-o și folosească pe viitor.

Așa se face că un "subiect greu" al zilelor noastre de predat elevilor de clasa I care nu înțeleg pentru că sunt prea mici importanța și profunzimea mesajelor eminesciene și-a făcut loc în viața acestora cu ajutorul platformei Wand Education care prin oferta sa generoasă de mijloace didactice pe care le pune la dispoziție m-a ajutat să le prezint acest colos al literaturii române și universale într-o manieră mai mult ludică decât scolastică! Cum învățarea este centrică, adică orizontul elevilor pornește de la vechile noțiuni pe care le lărgeste prin introducerea altora noi, sunt convinsă că anul viitor voi putea vorbi cu aceștia despre poetul Mihai Eminescu de la un nivel mai ridicat tocmai pentru că au făcut cunoștință de anul acesta cu poeziile "Somnoroase păsărele", "Sara pe deal", "Mai am un singur dor", "Luceafărul" (desen animat) prin materialele audio-video și jocuri, mijloace perfect adaptate nevoilor lor de învățare și furnizate într-o formă agreabilă prin platforma mai sus menționată.

Așa cum acești copii sunt născuți în eră digitală și au nevoie să li se adapteze conținutul științific într-unul digital, care se plictisesc repede și cer diversificarea mijloacelor de învățare, la fel și noi, cadrele didactice formate în vremuri cu multe schimbări, găsim și vom găsi resurse de adaptare la societatea "pusă pe multă acțiune".

Exemplele de bune practici pe care le pun la dispoziție sub formă de imagini și vin să întregască cele spuse până acum!

app.wand.education/editor/index.html?id=61e1948f-fa6b-40e9-bd24-4251284e9fa0

MIHAI EMINESCU-POET NAȚIONAL

Salvează Vizualizează Ecran Complet Trimite

+ Activitate nouă

- Să aflăm cine a fo...
- *Somnoroase păs...
- Rezolvă cu atenți...
- Și mai multe infor...
- Poezii foarte cun...
- LUCEFĂRUL redat...
- Completează titlu...
- Felicitați! Ai ajuns...

Să aflăm cine a fost Mihai Eminescu!
Studiază cu atenție prezentarea de mai jos:

Mihai Eminescu | Material educativ pe intelesul copiilor

MIHAI EMINESCU

Watch on YouTube

Activati Windows
Apăsati Setări pentru a activa Windows

app.wand.education/editor/index.html?id=61e1948f-fa6b-40e9-bd24-4251284e9fa0

MIHAI EMINESCU-POET NAȚIONAL

Salvează Vizualizează Ecran Complet Trimite

+ Activitate nouă

- Să aflăm cine a fo...
- *Somnoroase păs...
- Rezolvă cu atenți...
- Și mai multe infor...
- Poezii foarte cun...
- LUCEFĂRUL redat...
- Completează titlu...
- Felicitați! Ai ajuns...

Poezii foarte cunoscute ale lui Eminescu

Mai am un singur dor
Romane pe versuri de
MIHAI EMINESCU
voce GEORGHE SABAU

Puteți audia poezia "Sara pe deal" de Mihai Eminescu, interpretată de corul de copii UNISON!

CORUL DE COPII UNISON | Sara pe d...

Watch on YouTube

Activati Windows
Apăsati Setări pentru a activa Windows

app.wand.education/editor/index.html?id=61e1948f-fa6b-40e9-bd24-4251284e9fa0

MIHAI EMINESCU-POET NAȚIONAL

Salvează Vizualizează Ecran Complet Trimite

Activitate nouă

- Să aflăm cine a fo...
- "Somnoroase păs...
- Rezolvă cu atenți...
- Și mai multe infor...
- Poezii foarte cun...
- LUCEFĂRUL redat...
- Completează titlu...
- Felicități! Ai ajuns...

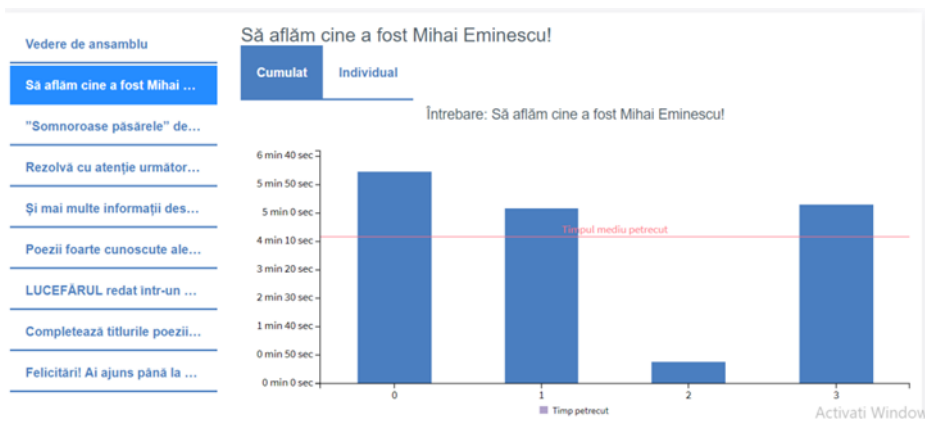
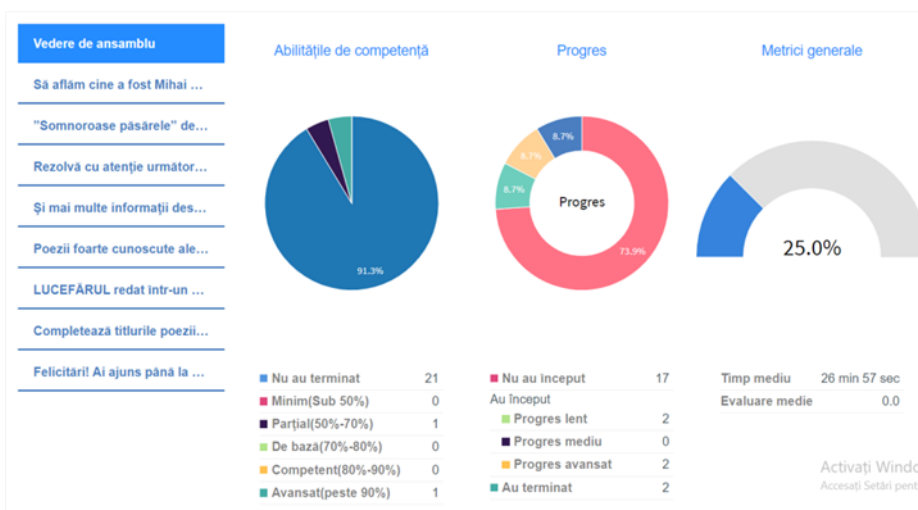
Felicități! Ai ajuns până la sfârșitul lecției!

"Oamenii nu se deosebesc atât prin ceea ce zic, cât prin ceea ce fac."

Mihai Eminescu

Activați Windows
Accesați Setări pentru a activa Windows

< Ascunde lista

Ei l-au cunoscut pe Eminescu

prof. Marioara Dragomir

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Una din trăsăturile – cu care cel menit a fi cel mai mare poet român impresiona pe cei care-l vedeau pentru întâia oară – era frumusețea chipului său, frumusețe ieșită din comun, care – prin înălțimea frunții și privirea ochilor – întruchipa, în mod splendid, farmecul poetului de geniu.

Frumusețea chipului lui Eminescu – care era așa de frapantă, încât „*nimeni nu l-ar fi văzut fără să-ntrebe cine este*” – îl definea de la prima vedere ca pe un intelectual ieșit cu totul din comun. Elocventă din acest punct de vedere este mărturia, care aparține lui Iacob Negruzzi, care l-a descris pe Eminescu ca având ochi „*vii și visători*”, zâmbet „*blând și melancolic*”, frunte „*înaltă și inteligentă*”.

Pornind tot de la frumusețea chipului, care-l prezenta pe Eminescu ca „*pe o figură clasică*”, I.L. Caragiale a dedus, atunci când l-a văzut pentru întâia oară – impresionat îndeosebi de privirea ochilor – că „*la aceste ferestre ale sufletului se vedea că este cineva înăuntru*”.

„*Era o frumusețe!*” își va aminti mai târziu marele dramaturg. O figură clasică încadrată de niște plete mari negre; o frunte înaltă și senină; niște ochi mari.

Privirea ochilor lui Eminescu a fost reținută – ca element definitoriu al gândirii sale poetice – de majoritatea celor care l-au cunoscut.

„*Îl am și acum înaintea ochilor (...)* își va aminti după ani și ani N. Gane. Ce frunte (...) încărcată de gânduri! *Ce privire măreață și visătoare, izvorâtă din cea mai nobilă inimă omenească (...)* Ai fi zis

(văzându-l) *că plutea într-o atmosferă suprapământescă*”.

Lui Al. Vlahuță, Eminescu i-a apărut, datorită privirii ochilor, când l-a cunoscut prin 1879 – „*ca un zeu tânăr, frumos și blând, cu părul negru, ondulat, de sub care se dezvelea o frunte mare (...)* cu ochii duși, osteniți de gânduri...”

N. Petrașcu – care l-a cunoscut pe autorul Luceafărului, ne informează că ochii poetului erau „*umbriți și adânci, pe care arare ori ți-i dădea să-i privești, căci vorbea cu ei mai mult plecați în jos;*” – în clipa însă în care ți-i trecea pe dinainte, „*surprindeai în ei pâlâitul unei lumini incandescente ca un scâpărat al focului tainic ce-iardea sufletul...*”

I. N. Roman povestește – „*Odată, într-o zi de primăvară, pe la amiază – l-am întâlnit pe stradela Univesității (...). Cu trăsăturile regulate ale feței sale cezariene, complet degajate, cu părul negru bogat, strălucitor, dat pe spate, încadrându-i fruntea lată, cu zâmbetul imperceptibil încremenit pe buze și cu privirea încadrată de nu știu ce tainică melancolie ... – niciodată nu mi s-a părut mai frumos ca atunci... Și acuma, ori de câte ori văd fotografiile rămase de la el (...), de atâtea ori Eminescu din stradela vechii Universități de la Iași îmi apare în minte și regret că nimănui nu i-a dat în gând să-l fotografieze atunci, deoarece am convingerea că fotografia aceea ar fi păstrat, în cele mai armonioase trăsături, figura genialului autor al Luceafărului*”.

Tibai Eminescu

Al. Eminescu

Rolul zincului în organism

prof. Mirela Valentina Truță

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Zincul este un oligoelement mineral indispensabil organismului, pe care îl putem găsi în diferite alimente. Zincul este considerat un nutrient esențial, ceea ce înseamnă că organismul nu îl poate produce sau depozita. Din acest motiv este necesar un aport alimentar regulat de alimente care să conțină zinc. Zincul este al doilea cel mai abundent mineral din corp – după fier – și este prezent în fiecare celulă.

Zincul are numeroase beneficii pentru organism, iar lipsa lui poate determina scăderea imunității, apariția unor manifestări cutanate neplăcute sau chiar încetinirea creșterii la copii. Acest mineral este, de asemenea, fundamental pentru sănătatea pielii, sinteza ADN-ului și producția de proteine. Este necesar și pentru simțurile gustului și mirosului. Deoarece una dintre enzimele cruciale pentru gust și miros depinde de acest nutrient, o deficiență de zinc poate reduce capacitatea de a simți gustul sau mirosul. Deficitul de zinc afectează sistemul imunitar și crește vulnerabilitatea la boli pe care organismul le-ar putea neutraliza. Suplimentarea cu zinc ar putea ajuta la „stimularea” răspunsului imun și la scurtarea duratei răcelilor.

Organismul unei persoane adulte conține în jur de 2-3 grame de zinc, iar acesta este distribuit în celule, cu precădere la nivelul oaselor, dar și la nivelul altor țesuturi sau organe interne. Cea mai mare cantitate de zinc, aproximativ 95%, se află în celule.

Printre acțiunile benefice ale zincului asupra sănătății se numără:

- susținerea sistemului imunitar, organismul are nevoie de zinc ca să activeze celulele T. Aceste celule sunt responsabile de funcționarea sistemului imunitar și de procesul de diviziune celulară. Un nivel scăzut de zinc poate favoriza creșterea probabilității de apariție a infecțiilor. Zincul este recomandat ca adjuvant în reducerea manifestărilor neplăcute asociate răcelii, cu scopul de a susține reducerea inflamației de la nivelul mucoasei nazale;
- rolul important în procesele celulare - celulele au nevoie de zinc ca să funcționeze adecvat. Procesul de diviziune celulară este important pentru dezvoltarea și funcționarea optimă a organismului.

În lipsa zincului, procesul de diviziune celulară poate fi compromis;

- protejarea celulelor împotriva stresului oxidativ - zincul are proprietăți antioxidante și, împreună cu alți antioxidanți, protejează celulele împotriva radicalilor liberi, compuși care accelerează procesul de îmbătrânire;

- menținerea fertilității - zincul contribuie la procesul de ovulație în cazul femeilor și ajută la producerea de material seminal și testosteron în cazul bărbaților;

- metabolismul normal al vitaminei A - zincul este o componentă esențială care ajută la transportul vitaminei A în sânge. La rândul ei, vitamina A ajută la sinteza de rodopsină, un pigment fotoreceptor din retina care este necesar pentru menținerea vederii normale;

- menținerea sănătății părului, a unghiilor și a pielii - zincul este un mineral esențial pentru celulele care se divid și se dezvoltă rapid, așa cum sunt celulele pielii, ale părului și ale unghiilor;

- menținerea sănătății sistemului osos - absorbția de calciu în oase depinde de un nivel adecvat de zinc. Acesta este esențial pentru vindecarea rapidă în cazul unei fracturi;

- metabolizarea normală a nutrienților - zincul este o parte esențială în procesul de sinteză și descompunere a carbohidraților, proteinelor, lipidelor și acizilor nucleici;

- menținerea funcției cognitive - zincul are un rol important în modul în care neuronii comunică între ei și contribuie la modul în care învățăm. Rezultatele unui studiu efectuat pe subiecți adulți cu vârste cuprinse între 55 și 87 de ani au evidențiat faptul că zincul ajută la funcționarea normală a creierului și a funcției cognitive;

- susținerea reducerii manifestărilor asociate ADHD -ului - zincul poate contribui la diminuarea hiperactivității și impulsivității persoanelor care suferă de ADHD.

Alimentele care conțin zinc sunt următoarele:

- alimente bogate în proteină de origine animală, precum carnea roșie (vită, porc, oaie, miel) sau carnea de pui - spre exemplu, 80 de grame de carne de vită conțin 9 miligrame de zinc;

- produse lactate și ouă - 100 de grame de iaurt conțin 3 miligrame de zinc;
- legume - broccoli, sfeclă roșie, ciuperci, cartofi, inclusiv cartofii dulci, fasolea verde, sparanghel, varză, morcovi, varză de Bruxelles, salată verde, dovleac, spanac, roșii. O porție de 100 de grame de broccoli fiert conține 4 miligrame de zinc;
- fructe proaspete - ananas, mango, căpșuni, portocale, banane, caise. De exemplu, 100 de grame de portocale conțin 2 miligrame de zinc;
- fructe oleaginoase - caju, arahide, migdale, alune, fistic, nuci. Spre exemplu, o porție de 100 de grame de migdale conține 3 miligrame de zinc;
- pește și fructe de mare - somon, sardine, ton, homar, scoici, crab sau midii. O porție de 100 de grame de ton conține 8 miligrame de zinc;
- ciocolata neagră.

Necesarul de zinc este de 3 mg/zi la copii și 8-11 mg/zi pentru adulți. În urma unei diete necorespunzătoare și nediversificate poate să apară deficitul de zinc, adică lipsa unei cantități necesare de zinc pentru ca organismul să funcționeze în parametri normali. Totodată, un nivel redus de zinc poate să apară și pe durata menstruației sau ca urmare a unor patologii hepatice, infecțioase sau oncologice. Un nivel scăzut de zinc este observat și la persoanele care consumă constant alcool sau la persoanele în vârstă. Risc mare de deficit de zinc îl au și persoanele care consumă o dietă vegetariană ce nu include carne sau produse lactate, deoarece dietele lor elimină sursele alimentare principale de zinc.

Deficiența de zinc prezintă următoarele manifestări:

- dezechilibru imunitar - zincul joacă un rol important în reglarea sistemului imunitar, iar lipsa de zinc poate favoriza apariția infecțiilor virale sau bacteriene;
- căderea părului - lipsa de zinc duce la subțierea firelor de păr și, implicit, la scăderea rezistenței și căderea părului;
- modificarea simțului gustativ și olfactiv - zincul este important pentru simțul mirosului și al gustului, iar atunci când există deficiență de zinc, percepția asupra mâncării se schimbă și poate duce la scăderea apetitului;
- insomnii - zincul joacă un rol esențial în reglarea și sinteza de melatonină, hormon care ne ajută să dormim, astfel că lipsa acestui mineral poate să ne influențeze somnul;
- probleme cu auzul, deficiența de zinc poate influența auzul;

- modificarea ratei de creștere, deficitul de zinc la copii poate altera procesul de dezvoltare a celulelor, încetinind astfel creșterea;
- apariția hipogonadismului - este o manifestare specifică bărbaților și reprezintă incapacitatea organismului de a produce suficient testosteron, hormon masculin care are un rol esențial în menținerea libidoului;
- manifestări cutanate - deficiența de zinc poate duce la apariția acrodermatitei enteropatie, o erupție cutanată care apare în zona gurii, a ochilor și a anusului;
- favorizarea apariției AMD (degenerescență maculară asociată vârstei înaintate) - zincul este un factor important pentru funcționarea la parametri normali a enzimelor de la nivel ocular. Lipsa zincului poate afecta acuitatea vizuală;
- apariția diareei acute - deficitul de zinc slăbește sistemul imunitar și favorizează apariția infecțiilor, printre care se numără și diareea infecțioasă, în special în rândul copiilor;
- vindecări tardive ale rănilor - un nivel adecvat de zinc ajută la menținerea integrității pielii, dar și a mucoaselor. În lipsa zincului, procesul de vindecare poate dura mai mult.

La fel cum o deficiență de zinc poate provoca unele complicații pentru sănătate, aportul excesiv poate duce și la efecte secundare negative. Printre simptomele de toxicitate se numără:

- greață și vărsături;
- pierderea poftei de mâncare;
- diaree;
- crampe abdominale;
- dureri de cap;
- scăderea funcției imunitare;
- scăderea nivelului de colesterol „bun” – HDL.

Ingerarea a prea mult zinc poate provoca, de asemenea, deficiențe ale altor substanțe nutritive. De exemplu, ingestia cronică ridicată de zinc poate interfera cu absorbția cuprului și a fierului.

Toate mineralele și vitaminele interacționează, prin faptul că au nevoie de condițiile potrivite pentru ca organismul să le absoarbă corect. Unele minerale au beneficii reciproce, în timp ce altele contracarează nivelul de absorbție (cunoscut sub numele de biodisponibilitate). Luată împreună, și în dozele potrivite, magneziul și zincul funcționează în avantajul celuilalt, motiv pentru care se găsesc într-o varietate de suplimente orale (tablete, capsule etc.) care le combină pe cele două. Magneziul ajută corpul să regleze nivelul de zinc, în timp ce zincul

permite absorbția magneziului – va împiedica absorbția numai atunci când este luat în doze anormal de mari (aproximativ 142 mg de zinc pe zi).

Știați că...?

• Deficitul mare de zinc în organismul omului provoacă apariția unor pete albe pe unghii.

• Unii cercetători asociază toxicoza gravidică (eclampsia) cu insuficiența de zinc.

• Plantele de munte asimilatoare de zinc sunt folosite din timpurile străvechi pentru tratarea bolilor de piele și a rănilor. Acestea sunt: mesteacănul, rostopasca, toporașul colorat.

Publicistica lui Eminescu - apărarea drepturilor istorice asupra Basarabiei

prof. Carmen Țilivea

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Congresul de la Berlin al Marilor Puteri a impus României – în schimbul recunoașterii Independenței –, o mare in Justiție: cedarea către Rusia a celor trei județele din sudul Basarabiei. Eminescu este în ton cu stipulațiile acestui tratat: „Noi am zis de la început că nu există compensații pentru Basarabia, precum nu există niciodată vro plată pentru o palmă măcar din pământul patriei. Acestea sunt lucruri sfinte, cari se pierd sau se câștigă prin împrejurări istorice, dar nici se vând, nici se cumpără, nici se schimbă”. Ca și în cazul Dobrogei, pe care o considera un „drept istoric”, Eminescu recurge la Istorie pentru a demonstra că Basarabia aparține tot de drept României, respectiv Rusia nu are nici un fel de argumente în a cere o „retrocedare”. În sprijinul afirmațiilor sale, el aduce în atenția opiniei publice faptul istoric că Basarabia a fost teritoriu românesc din vechime și că poartă numele celei mai vechi „dinastii” românești, cea a Basarabilor. În relevarea problematicei basarabene, Eminescu insistă asupra unui principiu fundamental – atâta vreme cât nu avem a face un schimb teritorial cu Rusia, cât nu i se dă și nu i se pretinde nimic, Basarabia nu poate fi pierdută; în plus, el arată că nici Marile Puteri, semnatare ale Tratatului de la Berlin, nu ne pot lua nici o părticică de teritoriu, ci doar pot da României, ca efect al implicării țării noastre în războiul ruso-român-otoman. „Învoirea smulsă cu de-a sila, care stă la baza anexării teritoriilor românești, nu poate constitui un drept. Căci, continua Mihail Eminescu în articolul *Basarabia, numele și întinderea ei*, publicat în „Timpul” de la 3 martie 1878: „A rosti numele Basarabia e una cu a protesta contra dominațiunii rusești”, adăugând că „Numele Basarabia și

Basarabia există cu mult înainte vremii în care acest pământ devenise românesc: acest nume singur este o istorie întreagă. Țarul nu avea niciun drept pe care si-ar fi putut întemeia această cerere atunci, când a luat teritoriul din Nistru până la Prut”.

Între alte articole, ilustrativ este replica pe care o dă Eminescu, la 14 februarie 1878, unui editorial dintr-o gazetă de la Sankt-Petersburg, care prezenta poziția Rusiei în sensul „retrocedării” sudului Basarabiei. Primul argument al gazetei rusești: „Dacă pentru România e o cestiune de onoare națională și militară de-a păstra partea respectivă de țară, e și pentru noi o cestiune analoagă de a restabili granițele noastre precum erau ele înainte de 1856”. La acesta, Eminescu răspunde în termenii următori: „Cestiunea Basarabiei, care poate fi pentru România o cestiune de onoare militară, deși deupă a noastră părere rău înțelească, este pentru noi nu numai o cestiune de onoare, ci una de existență (subl.n.). România, pierzând pământul ce dominează Gurile Dunării, devine un stat indiferent dacă am fi destul de puternici sau dacă cel puțin am avea noi margini naturale spre vecini cari să ne înlesnească apărarea”. Al II-lea argument rusec: „Să admitem că de amândouă părțile e amor propriu la mijloc; dar un amor propriu este acela al unui popor de 80.000.000, și celălalt a unui popor de patru-cinci milioane”. La care, Eminescu răspunde, nu fără o undă de malițiozitate: „Presupunând că din parte-ne n-ar fi decât un amor propriu (ceea ce, în treacăt vorbind, nu e), nu înțelegem de unde ziarul rusec ia ciudata teorie că un popor de 4-5 milioane trebuie să aibe mai puțin amor proptiu decât unul de 80 de milioane?”. Iar la ultimul argument al gazetei petersburgheze: „Frontiera

noastră naturală trebuie s-o avem, acum ori mai târziu, de câțiva ani mai mult ori mai puțin, nu ne pasă” – Eminescu răspunde în termenii următori, fără puțință de tăgadă: „Cât despre granițele naturale ale Rusiei, să ne deie voe confrății noștri să le-o spunem că cu teoria granițelor naturale departze mergem. Granițe naturale îi trebuiesc unui stat slab ca România, ce are nevoie de ajutorul configurațiunii naturale spre a se apăra. Dar ce granițe naturale îi trebuiesc puternicei Rusii contra periculoasei și amenințătoarei României? Iar granițele naturale ale sistemului de stepe de peste Nistru sunt Carpații și Dunărea, adică România întreagă. Dacă Rusia voește într-adevăr să realizeze teoria granițelor naturale, atunci ar trebui să anexeze toată România, dacă cerința de granițe naturale ar fi ... un drept. Noi știm că sub pretextul de-a avea granițe naturale s-ar putea cuceri universul întreg. Din parte-ne ni se pare însă că nici onoarea de stat și cea militară a Rusiei nu poate pretinde de a se lua de la un popor un pământ care de cinci secole este al lui și pe care de bunăvoie nu voește să-l dea, nici Rusia n-are nevoie față cu amenințătoarea noastră putere de așa-numitele granițe naturale, c-un cuvânt că nu e nici un motiv plauzibil pentru a face o asemenea cerere, pe când noi avem grave, foarte grave motive de a o refuza”.

Nu după multe zile de la publicarea acestui elocvent material jurnalistic, Eminescu reiterează fondul ideatic din *Anexarea Dobrogei*, respectiv este dat tiparului istoricul și reprezentativul studiu al său, intitulat *Basarabia* – subîmpărțit în șase părți: I. *Numele și întinderea ei*; II. *Veacul al cincisprezecelea*; III. *Veacul al șaisprezecelea*; IV. *Veacul al șaptesprezecelea*; V. *Veacul al optsprezecelea*; VI. *Veacul al nouăsprezecelea. Izvoare*. Este un răspuns temeinic documentat la atacurile propagandei rusești, pentru care – ca și pentru rusofilii din România – istoria Basarabiei era privită doar din momentul anexării, în anul 1812, Eminescu demonstrând, prin argumente documentare fără de tăgadă, că istoria acestui vechi pământ românesc se pierde în negura veacurilor.

„Împărăția rusească – constata Mihail Eminescu în articolul *România în luptă cu panslavismul*, publicat în numerele ziarului „Timpul” de la 9, 22, 24 și 27 iunie 1878 – nu este un stat, nu este un popor, este o lume întreagă, care negăsind în sine nimic de o măreție intensivă, caută mângâierea propriei mărimi în dimensiunile mari. Documentele

istorice ne dovedesc că rușii sunt o putere mistuitoare nu numai prin puterea brațului, ci și prin urmările demoralizatoare ale înrâuririi lor. Românii puși în contact cu rușii sunt mai mândri de rornânitatea lor. Nu. Înraurirea firească a Rusiei nu e stricăcioasă, ea nu ne poate nimici. Pentru ca să ne ia individualitatea, Rusia ar trebui să ne dea alta în schimb și cel puțin deocamdată nu suntem copti pentru o asemenea degenerare.

De câte ori rușii se vor pune în atingere cu noi, vor trebui să simtă superioritatea individualității noastre, să fie supărați de acest simțământ și să ne urască mai mult și tot mai mult. Fără îndoială această ură a fost întemeiată pe timpul când între Moldova și așa-numita Basarabia comunicația era liberă. Rușii s-au încredințat că această libertate este primejdioasă numai pentru dâșii și pentru aceasta au închis granițele ermeticește și au curmat atingerea între românii de peste Prut și restul poporului român. (...). Sute de ani, românii au fost cel puțin indirect stăpâniți de turci: niciodată însă în curgerea veacurilor, turcii nu au pus în discuție limba și naționalitatea română. Oriunde însă românii au căzut sub stăpânirea directă ori indirectă a slavilor, dezvoltarea lor firească s-a curmat prin mijloace silnice. Un stat român înconjurat de state slave poate să fie pentru vrăjmașii poporului român o iluziune plăcută; pentru români însă el este o nenorocire, care ne prevestește un nou șir de lupte, o nenorocire, pentru care nu ne mângâie decât conștiința trăinicieii poporului român și nădejdea de izbândă”.

Publicistica lui Mihai Eminescu din perioada Războiului de Independență se constituie – așa cum am încercat a releva succint în rândurile de mai sus, relevând doar trei componente ale acesteia – într-o pagină dintre cele mai prețioase ale ansamblului culturii naționale, a istoriei românești în integralitatea sa. Prin însemnătatea sa documentară, stilistică și ideatică, publicistica eminesciană a anilor 1877-1878 – ca și în toți ceilalți ani – face parte din patromoniul național-cultural, afectiv și memorial al națiunii române, pildă pentru generațiile de astăzi și viitoare.

Bibliografie

EMINESCU, Mihai, *Opere*, vol. X. *Publicistică. 1 noiembrie 1877-15 februarie 1880. Timpul*. Ediție critică întemeiată de Perpessiciu, coordonator Dimitrie Vatamaniuc, Editura Academiei

Republicii Socialiste România, București, 1989.

x

CĂLINESCU, George, *Opera lui Mihai Eminescu*, Editura Minerva (col. *Biblioteca pentru toți*), București, 1985.

MURĂRAȘU, Dumitru, *Mihai Eminescu – viața și opera*, Editura Eminescu, București, 1983.

VATAMANIUC, Dimitrie, *Publicistica lui Eminescu. 1870-1877*, Editura Junimea, Iași, 1985.

VATAMANIUC, Dimitrie, *Publicistica lui Eminescu. 1877-1889*, Editura Minerva, București, 1996.

English, a Passepartout For The Whole World

prof. Carmen Vasiliu

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Cross-cultural communication is becoming increasingly important. Whether we travel or meet travelers, work with people from other countries or other cultural groups, we encounter situations which inevitably bring us into contact with other ways of speaking, other modes of behaviour and other views of life.

Communicating in a multicultural environment often involves difficulties but fundamentally it should be viewed as an opportunity for learning and development. We need to communicate and, to make this possible, we must learn a foreign language. French, German, Italian, Spanish, but most often English was and still is the one which is used the most.

Studying foreign languages has become a priority in today's world. We live in a global world. With the advent of modern technology, lines on a map no longer determine the parameters of our daily interactions. This increased capacity for global communication makes it more important than ever that we increase our understanding and respect of the world's diverse cultures. Studying a foreign language is a good way to begin developing such an appreciation. By learning how its speakers think and form their ideas into words, foreign language study provides keen insight into how another culture operates.

What is really important in using another language to communicate is the way the people involved in this act interpret what is being said. This interpretation is what guides our perception of meaning and our memory of other people. We are human beings so we are subjective in perceiving what surrounds us, and we also tend to appreciate

what happens using as landmark the cultural background.

People have certain expectations and make different assumptions when talking to other people, which generally derive from their own social and cultural values. Most of us draw conclusions about others from what they say, or rather from what we think they mean. The gap between what we think others mean and what they intend to say can occur in any communication and is often wider in cross-cultural contexts. This happens because the participants to communication may not realize that they are using language in different ways going beyond linguistic competence.

Our culture provides us with a framework of working principles and systems of interpretation which most of us automatically use every day. In learning to use a foreign language, however, we must take into account the fact that speakers of the target language may be using quite different assumptions and systems and not take much communication for granted, as it is possible for us to do in our own language.

For many people, learning a foreign language means memorizing words and grammatical structures, using them correctly but not also getting in touch with the culture of that country and the values of its society. Learners should concentrate on the relationship between language function and the grammatical form as many misunderstandings could arise from using correct grammatical structures in inappropriate contexts.

Learning new words seems to be one of the goals when acquiring a foreign language. Well, learning new meanings to known words, especially

apparently simple words which often turn out to have unexpected cultural meanings, can prove to be an interesting experience.

Pronunciation is also an important issue in communicating in another language. If the words are mispronounced, it is unlikely for us to be understood by the others.

Many people are discouraged from learning a foreign language because they have the impression that it will take them a lifetime to learn all the words and the grammar. Yet, it was proved that in a proper context and with a good motivation, anybody could master at least basic knowledge of another language.

Who are the best apprentices for language learning? Children are considered to be as such, as they have more flexible minds, much time and fewer inhibitions. They love to mime, which is of great help, and their increased ability of catching accents makes them look even more convincing.

On the other hand, adults have their advantages: they are more aware of the mechanism and structure of the language and understand grammar more easily.

Speaking is not necessarily an easy part of language learning. People can read and write quite effectively, and learn effectively through the written word, but the ability to speak does not always follow. Yet, because of its sense of immediacy, speaking is also closely related to an individual's expressions of personal identity as a learner and also as a language user.

It is a lot easier to learn a language using it in everyday activities. This process should not become a burden, but be something to enjoy doing. Most people tend to avoid using a language they do not master very well for fear that the others will make fun of them for that matter. This shouldn't be a reason for the learners to give up as everybody has a different pace of learning the language, which is why each and every one of the students should establish his or her own goals to achieve gradually.

Considering the foreign language as a whole to be learnt all of a sudden will surely not help people learn quicker and more easily but, on the contrary, might even discourage them in the process.

Some people think that if they were not able to acquire a foreign language back in school years they have no chance to be successful in language learning later in life. This is a wrong assumption, as nowadays teachers use many new and modern methods in teaching.

There are many language schools for those willing to live this experience, they can be found via

internet or simply in the telephone directory. There are also individual classes.

However, learning a language does not necessarily mean going to school and spend a certain amount of time in a desk. Virtual courses, even courses abroad give the opportunity to acquire the language and use it in its cultural background, with native speakers.

Internet has become a valuable source of authentic materials, like newspapers and magazines. Once learners get to the next level of using the language, they can benefit from the huge amount of cultural information on different cultures and civilizations, they can find either in books, on DVDs or in music. Audio books have become more and more popular these days, and it is not difficult to have access to them.

Mass media is another means which can be used by students. In fact, everybody can watch the many television channels which broadcast 24 hours a day, every day. It is, thus, easier to find texts in the target language. On the other hand, watching movies without subtitles is another good way to make the best out of your time.

Radio programmes, available via internet, satellite and cable, are also a handy and useful tool to be used, in order to improve listening skills and determine a better understanding of the language.

Pen-friends are a traditional method to improve your performances in a foreign language, learning more about the local community and making "friends" and acquaintances on social online networks, such as Facebook, Twitter, MySpace, while Lingu@net Europa provides with a database of virtual friends.

Pupils from many schools in European countries can use an on-line platform called Lingoland, which encourages and promotes cultural and linguistic exchanges.

The European Union is encouraging multilingualism, one of the objectives of the lifelong learning programme being the promotion of language learning and linguistic diversity. Comenius, Erasmus, Grundtvig and Leonardo da Vinci are some programmes which sustain language learning at all levels.

Jobs in the language field, including translation and interpretation are a very good option for careers throughout Europe. Linguists can pursue a career in various sectors, including tourism, journalism, and companies or multinational organizations.

Another opportunity for students to help them acquire or improve their skills in foreign languages

is running for a scholarship. This gives them the chance to study and also to work in an environment which is completely different from the native one. Accommodation in a family which lives in that community being possible, it helps the student get in touch with the cultural and overall transformation of the target society. Exchange visits for students of different ages are becoming more and more popular in today's world.

Summer camps in different foreign countries may be a way of spending time with other non-native or native speakers of English or any other language in a very pleasant way and having lots of fun.

Nowadays, foreign languages build bridges mostly between and among children and teenagers on internet, in virtual communities, but also among people of all ages in real, everyday life. This leads to an improvement in human relationships and determines one in the quality of life, too.

Someone once said that any new language we learn is a valuable personal asset which may, at one point in our lives, open a door towards a certain op-

portunity and that gives us a chance to achieve something. Then, why not follow it?

BIBLIOGRAPHY

DEZVOLTAREA COMPETENȚEI DE COMUNICARE - Asist. univ. Cornelia Axinte
<http://www.armyacademy.ro/biblioteca/anuare/2003>

FORMAREA COMPETENȚEI DE COMUNICARE INTERCULTURALĂ ÎN PREGĂTIREA ÎNȚĂLĂ A PROFESORILOR DE LIMBI STRĂINE - Lect. Dr. Florentina Alexandru

http://euromentor.ucdc.ro/NR1_v2

CROSS CULTURAL COMMUNICATION A FOREIGN LANGUAGE PERSPECTIVE - Dr. Martin Cortazzi <http://www.fountainmagazine.com/>
CUM POȚI ÎNVAȚA LIMBI STRĂINE - Comisia Europeană, Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2010

CULTURAL ORIENTATION AND ACADEMIC LANGUAGE USE - JIN, L. CORTAZZI, M.(1993) 'in I). Graddol, L. Thompson, M.Byram (eds.) *Language and Culture*, pp.84-97, Clevedon: *Multilingual Matters*.

Stimularea creativității - un demers didactic complex

prof. Daniela Agafiței

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Creativitatea pedagogică definește modelul calităților necesare cadrului didactic pentru proiectarea și realizarea unor activități educative eficiente. *Creativitatea* este o capacitate mai complexă. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o *motivație*, *dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit*. Și cum noutatea, azi nu se obține cu ușurință, o altă componentă este *voința*, *perseverența* în a face numeroase încercări și verificări.

Munca de creație parcurge mai multe etape:

- Perioada de **preparare** când se adună informații, se fac observații, se delimitează scopul sau problema, se schițează o ipotecă sau un proiect general.
- **Incubația** este timpul încercărilor sterile, când nu se găsește soluția, incubația poate dura foarte mult, ani de zile!
- **Iluminarea** este momentul fericit când apare soluția, se vorbește de intuiție adică o cunoaștere

sintetică, integrală a demonstrației care elucidează toate aspectele problemei

- **Verificarea** este necesară pentru a elimina eventualele erori sau lacune

Metode pentru stimularea creativității

Stimularea creativității este un demers socio-educational complex ce cuprinde simultan fenomene de activizare (incitare și susținere), antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului creator. În acest sens, ca scop practic este necesar să avem în vedere întregul sistem al condițiilor sau factorilor favorizanți afirmării și dezvoltării creativității.

Cea mai răspândită metodă este așa numitul **brainstorming** (asaltul de idei), când un grup de 10-12 persoane își exprimă pe rând și în mod liber tot ce le vine în minte în relație cu o anumită problemă propusă. Alți specialiști analizează apoi ce sugestii benefice poate oferi una sau alta din ideile exprimate.

Se fac următoarele recomandări privind activitatea grupului de brainstorming:

- evitarea oricărei critici în emiterea ideilor noi;

- acceptarea oricăror idei prin eliberarea de frânele posibile ale autocontrolului inhibitiv sau ale evaluării care poate bloca ritmul căutărilor noi;
- extinderea cât mai mare a numărului de idei pentru a amplifica astfel șansele de apariție a soluțiilor noi și valoroase;
- valorificarea constructivă a ideilor altora prin reformularea și combinarea originală a lor, pentru sporirea disponibilității creatoare a grupului.

După desfășurarea ședinței, ideile, care au fost consemnate cu fidelitate, se supun unei analize critice în vederea găsirii soluției adecvate la problema pusă. Strategiile „asaltului de idei” pot fi adaptate cu prudență în anumite forme de desfășurare creativă a activităților instructiv-educative școlare.

O altă metodă asociativă este și *sinectica*. În acest caz, se caută metafore, comparații, în relație cu dificultatea aflată în discuție. Apoi aceleași persoane descifrează consecințele imaginilor evocate.

Metoda 6-3-5-este vorba de împărțirea unei adunări în grupuri de 6 persoane, în care fiecare propune trei idei într-un timp maxim de 5 minute. Primul grup discută problema și, pe o fișă sunt trecute trei idei, fiecare fiind capul unei coloane ce se va completa de către celelalte grupuri. După 5 minute, fișa este trecută unui alt grup care adaugă alte trei idei în coloane, sub celelalte ș.a.m.d. până ce fiecare fișă trece pe la toate grupurile. Conducătorul strânge foile, le citește în fața tuturor și se discută pentru a se hotărî care din propuneri să fie însușită.

Pshilips 6-6 este tot o metodă menită să consulte un număr mare de persoane. Această mulțime se grupează în câte 6 persoane, urmând a discuta problema timp de 6 minute. Mai întâi animatorul explică metoda și avantajul ei, apoi expune problema. Se urmărește ca grupurile să fie cât mai eterogene. Fiecare își alege un coordonator și se discută timp de 6 minute. La urmă, fiecare grup își anunță părerea. Urmează o discuție generală, după care se trage concluzia. În felul acesta, într-un timp scurt, se consultă opinia multora: 4-5 minute organizarea, 6 minute discuția în colectiv, 2 minute raportează rezultatul fiecare; dacă sunt 10 grupe = 20 minute. Deci avem circa 30 minute. Discuția finală poate dura 30 minute, deci în circa o oră se

pot rezuma părerile a 60 de persoane. Când e vorba de o problemă complexă, se pot organiza grupuri de 4 membri, având la dispoziție 15 minute.

Discuția panel. Termenul panel în engleză „jurați”. Și în acest caz este vorba de participarea unor colectivități mai mari. Discuția propriu-zisă se desfășoară într-un grup restrâns („jurații”), e format din persoane competente în domeniul respectiv. Ceilalți pot fi zeci de persoane – ascultă în tăcere ceea ce se discută. Aceștia pot intervenii prin biletele transmise „juraților”. Uneori biletele sunt de hârtie colorată: cele albastre conțin întrebări, cele albe – sugestii, cele roșii – păreri personale. Mesajele sunt primite de unul din membrii participanți la dezbateri, care introduce în discuție conținutul unui bilet atunci când se ivește un moment prielnic (i se spune „injectorul de mesaje”). Discuția este condusă de un „animator”. La urmă persoanele din sală pot interveni și în mod direct, prin viu grai.

Știu/Vreau să știu/ Am învățat: se vorbește despre ceea ce elevii știu deja despre o temă anume și după aceea se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în timpul lecției, iar la finalul ei se verifică ce au aflat elevii după parcurgerea conținuturilor.

Turul Galeriei: în grupuri de trei sau patru elevi se lucrează la o sarcină ce are ca rezultat un produs, care poate fi expus în clasă. Fiecare grup va examina atent lucrările celorlalte grupe, rotindu-se de la un produs la altul și se poate discuta pe margine acestora. Astfel, prin feedbackul oferit de colegi se consolidează anumite cunoștințe și se valorizează produsul obținut în grup.

În concluzie, stimularea creativității la elevi este o prioritate didactică esențială, deoarece imaginația copiilor este o câmpie cu idei care trebuie coordonate de către cadrele didactice cu pricepere și ingeniozitate.

Bibliografie:

Cucoș Constantin - Pedagogie, Editura Polirom Iasi, 2008;

Maria Gârboveanu – Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981;

Sorin Cristea – Dicționar de termeni pedagogici, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998.

Why Not?

prof. Carmen Vasiliu

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

There has always been a debate whether or not celebrate holidays coming from other different countries. Voices have been heard saying that "We are Romanian so we should stick to our own traditions and celebrations", some others believe that this is a means of making new friends, becoming spiritually richer and happier, even if for just one day.

After all, what is wrong with being in love and showing that twice a year instead of one, offering and getting nice presents and bunches of flowers? Maybe they will be the only ones some would get for the year! Why not pretend to be someone else for a couple of hours, while we put on some costumes and have a party bringing to life legends with less loved characters, ghosts and spirits or go treat or tricking with Jack-o-lantern?

The first ones to respond to these seem to be the children and teenagers, who keep an open mind and remind us that everyday life should consist of more than paying the bills and thinking of the next day to come. Why should this bother us? Just because it is

someone else's idea? It is a nice thing we could celebrate any time and as many times a year as we like. What is important about this is that we celebrate, it is the holiday of the free spirit, not the event of a certain religion. So it is something good.

It is the way for the new generations to express their openness to the "outer world", there are no more limitations for their imagination or dreams, they are simply trying to integrate into the modern world.

Saint Valentine's Day is, in fact, another opportunity for them to express their love, what could be more beautiful and sensitive than this? And *Halloween*, that is the world of magic and tales young people want to get into.

As for myself, I think that any holiday, whether it is *Saint Valentine's Day*, *Halloween* or any other one, if it broadens our horizon, makes us discover other cultures and civilizations, keeps our spirit alive and puts a smile on our faces, that should be enough for us to embrace and enjoy them in any way possible.

Happy
Valentine's
Day

HAPPY
Halloween

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori:

Director - prof. Cătălin Agafiței
prof. Alina-Luminița-Cristina Popa
prof. Carmen-Cornelia Tănase
prof. Daniela Agafiței
prof. înv. primar Gina Dima
prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu

Redactor-șef: prof. Cătălin Agafiței

Redactori: Ioana Hagi, VIII A
Eva Maria Neagu, VIII B
Vlad Burcan, VII A
Briana Ioana Ilie, VII A
Georgiana Mihai, VII B
Maria Ștefancu, VI A
Daria Șerban, VI B
Karina Rafte, VI B
Ebru Mujdaba, V A
Andrei Iamandi, V B

Corectarea textelor și aranjament în pagină: prof. Alina-Luminița-Cristina Popa
informatician Gabriela Mădălina Matei

Adresa redacției:

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu"
Strada Ciprian Porumbescu nr. 3A, Constanța, județul Constanța
tel./ fax: 0341 405 833
E-mail: sc3cpcta@yahoo.com
Website: www.sc3cta.com
Facebook: www.facebook.com/scoala3constanta